

Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi metsälain ja rikoslain 48 a luvun 3 §:n muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi metsälakia ja rikoslakia. Metsälakiin tehtäisiin perustuslaista johtuvia valtuussäännöksiä koskevia täydennyksiä ja täsmennyksiä. Lisäksi perustuslaista johtuen esityksessä ehdotetaan lakiin lisättäväksi säännökset uudistushakkuun jälkeen tehtävässä taimikon perustamisessa käytettävistä puulajeista ja määritelmä uudistushakkuun päättymisestä.

Metsän uudistushakkuun jälkeisiä taimikon perustamisen määräaikoja ja taloudellisesti kasvatuskelpoisen taimikon määrittelyä tar-

kennettaisiin. Lakiin ehdotetaan lisättäväksi myös säännökset kansallisesta metsäohjelmasta, säännös poliisiviranomaisen antamasta virka-avusta ja metsäsuunnitelman määrittelyä koskeva säännös. Edellä esitettyjen muutosehdotusten aiheuttamina lakiin ehdotetaan myös pienempiä teknisluonteisia muutoksia. Rikoslakiin ehdotetaan tehtäväksi metsälakiin esitettävistä muutoksista johtuvat tekniset tarkistukset.

Ehdotetut lait ovat tarkoitettut tulemaan voimaan mahdollisimman pian.

SISÄLLYS

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ.....	1
SISÄLLYS.....	2
YLEISPERUSTELUT	3
1 NYKYTILA JA KESKEISET EHDOTUKSET	3
2 ESITYKSEN VAIKUTUKSET	3
3 ASIAN VALMISTELU	4
YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT	5
1 LAKIEHDOTUSTEN PERUSTELUT	5
1.1 Metsälaki	5
1.2 Rikoslain 48 a luku	15
2 TARKEMMAT SÄÄNNÖKSET	16
3 VOIMAANTULO.....	17
4 SUHDE PERUSTUSLAKIIN JA SÄÄTÄMISJÄRJESTYS	17
LAKIEHDOTUKSET	21
metsälain muuttamisesta.....	21
rikoslain 48 a luvun 3 §:n muuttamisesta	26
LIITE	27
RINNAKKAISTEKSTIT	27
metsälain muuttamisesta.....	27
rikoslain 48 a luvun 3 §:n muuttamisesta	39

YLEISPERUSTELUT

1 Nykytila ja keskeiset ehdotukset

Metsälaki (1093/1996) tuli voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997. Lain tarkoituksena on edistää metsien taloudellisesti, ekologisesti ja sosiaalisesti kestävää hoitoa ja käyttöä siten, että metsät antavat kestävästi hyvän tuoton samalla, kun niiden biologinen monimuotoisuus säilytetään. Lailla veloitetaan puuntuotannon jatkuvuuden turvaamiseksi huolehtimaan uuden puuston aikaansaamisesta hakatun metsän tilalle. Samalla rajoitetaan kasvullisissa metsissä toteutettavia liian voimakkaita kasvatushakkuita sekä nuorten metsien uudistushakkuita. Lain laajan sisällön ja laissa säädettyjen asiakokonaisuuksien tarkentavan sääntelytarpeen vuoksi siihen sisältyy yli kymmenen valtuussäännöstä. Valtuussäännösten nojalla on annettu metsäasetus (1200/1996) sekä maa- ja metsätalousministeriön päätös metsälain soveltamisesta (224/1997). Viimeksi mainittu päätös on annettu myös osittain metsäasetuksen nojalla. Metsälakia ja sen nojalla annettuja säädöksiä on muutettu useita kertoja.

Vuonna 2000 tuli voimaan uudistettu perustuslaki. Se sisältää muun muassa säädöstasoa koskevia sekä valtuussääntelyyn liittyviä vaatimuksia, jotka alempien säädösten on täytettävä. Tämän esityksen tavoitteena on saattaa metsälaki perustuslaissa säädettyjen vaatimusten mukaiseksi. Metsälain valtuussäännökset on muotoiltu ennen vuonna 2000 voimaan tullutta perustuslakia ja valtuussäännösten sisältö ei kaikkien vastaa voimassa olevan perustuslain edellyttämää täsmällisyyden ja tarkkarajaisuuden vaatimusta. Valtuussäännösten muuttamisen myötä on samassa yhteydessä tarkasteltava myös metsäasetusta sekä maa- ja metsätalousministeriön päätöstä metsälain soveltamisesta.

Esityksessä ehdotetaan tehtäväksi metsälakiin perustuslaista johtuvia valtuussäännöksiä koskevia täydennyksiä ja täsmennyksiä. Perustuslain 80 §:n säännökset huomioon ottaen säädöstasoa on myös tiettyjen asioiden osalta tarkistettava siten, että ne nostettaisiin asetuksesta ja ministeriön päätöksestä lakiin. Tähän liittyen myös metsälain nojalla annetut

säädökset arvioidaan samanaikaisesti perustuslain edellyttämien vaatimusten kannalta. Esityksessä ehdotetaan lakiin lisättäväksi määritelmä uudistushakkuun päättymisestä. Metsälakiin otettaisiin säännökset uudistushakkuun jälkeen tehtävässä taimikon perustamisessa käytettävistä puulajeista. Taimikon saisi perustaa käyttäen laissa määriteltyä metsänviljelyaineistoa, joka soveltuu alkupe­rältään uudistettavan alueen olosuhteisiin, tai luontaisesti uudistamalla. Alkuperältään sopivan metsänviljelyaineiston käyttö on onnistuneen metsänuudistamisen edellytys. Säännösten ottamisella metsälakiin pyrittäisiin vaikuttamaan hyvän kasvukunnon omaavan taimikon muodostumiseen. Edellä selvitetty asiakokonaisuudet on säädetty voimassa olevassa metsäasetuksessa sekä maa- ja metsätalousministeriön päätöksessä metsälain soveltamisesta.

Metsälaissa ehdotetaan tarkennettavaksi metsän uudistushakkuun jälkeisen taimikon perustamisen määräaikoja ja taloudellisesti kasvatuskelpoisen taimikon määrittelyä. Metsälakiin otettaisiin säännös poliisin virkaavusta, joka on nykyisin säädettyä metsäasetuksessa. Lisäksi metsälakiin lisättäisiin säännökset kansallisesta metsäohjelmasta ja metsäsuunnitelman määrittelyä koskeva säännös.

Metsälakia ehdotetaan eräiltä osin myös tarkistettavaksi sääntelyn selkiyttämiseksi ja yksinkertaistamiseksi. Tällaisia muutoksia olisivat 5 §:n sisällön jakaminen osaksi myös 5 a ja 5 b §:ään. Esityksessä myös tarkennettaisiin 13 ja 25 §:ää sekä selkiinnytetäisiin 14 §:ää ja 22 §:n 1 momenttia. Esityksessä ehdotetaan valtuussäännöksiä tarkentavia muutoksia 8, 10, 14 a, 15 ja 18 §:ään. Teknisiä muutoksia ehdotetaan 11, 12 ja 20 §:ään.

2 Esityksen vaikutukset

Esityksen pääsisältö muodostuu perustuslaista johtuvista valtuussäännöksiä koskevista täydennyksistä ja täsmennyksistä. Esityksellä täsmennetään metsänomistajan oikeuksia ja velvollisuuksia lain tasolla.

Kansallinen metsäohjelma on laadittu Suomessa vuodesta 1999 lähtien, ja sen tarve tulee jatkumaan muun muassa hallinnonalan strategisen ohjauksen sekä toiminta- ja taloussuunnittelun välineenä kuin myös eri hallinnonalojen välisen yhteistyön ja toimenpiteiden yhteensovittamisen yhtenä muotona. Kansallista metsäohjelmaa koskeva metsälain säännös ei näin ollen aiheuttaisi uusia taloudellisia vaikutuksia.

Esityksellä ei ole varsinaisia ympäristövaikutuksia. Taimikon perustamisen määräaikojen tarkentaminen tuonee kuitenkin tehostuneita vaikutuksia metsän uudistamisen nopeuteen ja tällöin muodostuva puusto ja muu kasvillisuus ehkäisevät vapautuvien ravinteiden huuhtoutumista.

Esityksellä on vaikutuksia metsäkeskuksen viranomaistehtävien yksikön metsälain valvontaa koskevien tehtävien hoitamiseen. Taimikon perustamisen määräajan tarkentaminen ja taloudellisesti kasvatuskelpoisen taimikon määrittely keskipituuden kautta muuttavat valvontatarkastusten ajankohtaa.

3 Asian valmistelu

Maa- ja metsätalousministeriössä valmisteltiin metsälain osittaismuutosta koskeva hallituksen esitys eduskunnalle laiksi metsälain ja rikoslain 48 a luvun 3 §:n muuttamisesta. Valmistelun yhteydessä kuultiin asiantuntijoita ja sidosryhmiä. Maa- ja metsätalousministeriö järjesti kutsuseminaarin metsälakiin esitettävistä muutoksista 4 päivänä toukokuuta 2009. Seminaariin oli kutsuttu edustajat seuraavilta tahoilta: ympäristöministeriö, museovirasto, Saamelaiskäräjät, Helsingin yliopisto, Joensuun yliopisto, Suomen ympäristökeskus, Metsähallitus, Metsäntutkimuslaitos, Metsätalouden kehittämiskeskus Tapio, metsäkeskukset, Innofor Oy, Koneyrittäjien liitto, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry, Metsäliitto, Metsänomistajaliitot, Metsäteho, Met-

säteollisuus ry, Stora Enso, Suomen luonnonsuojeluliitto ja UPM-Kymmene. Seminaaritulaisuuden johdosta esitystä muutettiin muun muassa siten, että metsälakiin suunniteltu velvoite maanmuokkauksen tekemisestä uudistushakkuun jälkeen poistettiin.

Esityksestä pyydettiin lausunnot 48 taholta eli oikeusministeriöltä, valtiovarainministeriöltä, ympäristöministeriöltä, museovirastolta, Saamelaiskäräjiltä, Kirkkohallitukselta (evangelisluterilainen kirkko), Kirkollishallitukselta (ortodoksinen kirkko), Helsingin yliopistolta (maatalous-metsätieteellinen tiedekunta), Joensuun yliopistolta (metsätieteellinen tiedekunta), Metsähallitukselta, Metsäntutkimuslaitokselta, Metsätalouden kehittämiskeskus Tapiolta, metsäkeskuksilta, metsäkeskusten viranomaispäälliköiltä, Innofor Oy:ltä, Koneyrittäjien liitolta, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry:ltä, METO-Metsäalan asiantuntijoilta, Metsänhoitajaliitto ry:ltä, Metsäteollisuus ry:ltä, Suomen luonnonsuojeluliitolta, Svenska lantbruksproducenternas centralförbund SLC rf:ltä, Maailman Luonnon Säätiö (WWF) Suomen rahastolta sekä maa- ja metsätalousministeriön yleiseltä osastolta. Lausunto saatiin 38 taholta. Pyydettyjen lausuntojen lisäksi viisi muuta tahoa toimitti lausunnon.

Lausunnot olivat osin hyvinkin ristiriitaisia, ja osassa tapauksia havaittiin selkeitä väärinymmärryksiä, jotka on pyritty ottamaan huomioon esityksen jatkovalmistelussa. Perustuslaista johtuvien muutosten tekemistä kannatettiin laajasti. Saatujen lausuntojen jälkeen hallituksen esityksen jatkovalmistelu tarkennettiin koskemaan pääsääntöisesti perustuslaista johtuvia täydennys- ja täsmennystarpeita. Näiden lisäksi metsälaissa ehdotetaan tarkennettavaksi metsän uudistushakkuun jälkeisen taimikon perustamisen määräaikoja ja taloudellisesti kasvatuskelpoisen taimikon määrittelyä. Lausunnoissa esitetyt teknisiä tarkennusehdotuksia on myös huomioitu esityksen jatkovalmistelussa.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1 Lakiehdotusten perustelut

1.1 Metsälaki

2 §. Soveltamisala. Muinaismuistolain (295/1963) nojalla kiinteät muinaisjäännökset ovat rauhoitettuja muistoina Suomen aikaisemmasta asutuksesta ja historiasta. Ilman muinaismuistolain nojalla annettua lupaa on kiinteän muinaisjäännöksen kaivaminen, peittäminen, muuttaminen, vahingoittaminen, poistaminen ja muu siihen kajoaminen kielletty. Kiinteään muinaisjäännökseen kuuluu sellainen maa-alue, joka on tarpeen jäännöksen säilymiseksi sekä jäännöksen laadun ja merkityksen kannalta välttämättömän tilan varaamiseksi sen ympärille (suoja-alue). Muinaismuistolaissa on säädetty menettelystä muinaisjäännöksen rajojen vahvistamiseksi. Jollei muinaisjäännöksen rajoja ole vahvistettu, on lain mukainen suoja-alueen vähimmäisleveys kaksi metriä luettuna jäännöksen näkyvissä olevista ulkoreunoista. Kaikki Suomen kiinteät muinaisjäännökset eivät ole vielä tunnettuja, vaan niitä löydetään jatkuvasti lisää. Muinaismuistolain 14 §:n mukaan, jos maata kaivettaessa tai muuta työtä suoritettaessa tavataan kiinteä muinaisjäännös, jota aikaisemmin ei ole tunnettu, on työ muinaisjäännöksen kohdalta heti keskeytettävä ja työn johdon viipymättä saatettava asia museoviraston tietoon tarpeellisia toimenpiteitä varten.

Voimassa olevassa metsälain 2 §:n 3 momentissa on säädetty noudatettavaksi metsän hoitamisessa ja käyttämisessä luonnonsuojelulain (1096/1996) tiettyjä säännöksiä. Metsälain säännöksessä on lisäksi yleisviittaus muuhun lainsäädäntöön. Metsänhakuun yhteydessä esiintyy tilanteita, joissa on toimitettava muinaismuistolain mukaisesti eli kyseinen laki sisältää velvoitteita yksityiselle toimijalle. Käytännön menettelyn selkeyttämiseksi ja toimijoiden informoimiseksi muinaismuistolain sisällöstä esitetään pykälän 3 momenttia täsmennettäväksi viittauksilla niihin muinaismuistolain säännöksiin, jotka sisältävät metsänomistajan tai muun toimijan välittömästi huomioon otettavia velvoitteita. Pykälän 3 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi

viittaukset muinaismuistolain 1, 4, 5 ja 13–16 §:ään.

Lisäksi metsälain 2 §:n 3 momentissa olevaa listausta luonnonsuojelulain säännöksistä ehdotetaan täydennettäväksi 5 a ja 57 a §:llä, jotka koskevat metsävahinkoa. Luonnonsuojelulain soveltamisalaa koskevaan 2 §:n 2 momenttiin, joka käsittelee metsälakia, lisättiin viittaus luonnonsuojelulain 5 a ja 57 a §:ään. Tämän viittauksen sisältävä luonnonsuojelulain muutos (384/2009) tuli voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2009.

3 §. Maankäyttömuodon muuttaminen. Voimassa olevan metsälain 3 §:n 3 momentin mukaan, jos metsätalousmaata, joka on ilmoitettu otettavaksi muuhun käyttöön, ei ole viiden vuoden kuluessa hakkuun tai muun toimenpiteen aloittamisesta otettu tähän käyttöön, sovelletaan alueeseen ja sillä suoritettuun hakkuuseen tai muuhun toimenpiteeseen tämän lain säännöksiä. Lakiehdotuksen 8 §:n 2 momentissa esitetään muutettavaksi uudistushakkuun jälkeen tehtävien taimikon perustamistoimenpiteiden määräaika. Metsälain 8 §:n 2 momentin ehdotetun sisällön vuoksi ehdotetaan myös lain 3 §:n 3 momenttia muutettavaksi määräaikojen sääntelyn yhtenäistämiseksi. Määräaika ehdotetaan samaksi 3 §:n 3 momentin tilanteissa kuin 8 §:n 2 momentissa. Koska määräaika lasketaan hakkuun päättymisestä, voitaisiin katsoa, että kolmen vuoden määräaika olisi riittävä myös sen osoittamiseksi, että maankäyttötarkoitusta on muutettu. Tosiasialliseksi käyttöön otoksi voitaisiin esimerkiksi rakennushankkeessa katsoa perustustöiden aloittaminen. Ehdotetun 3 momentin mukaan, jos metsätalousmaata, joka on ilmoitettu otettavaksi muuhun käyttöön, ei olisi kolmen vuoden kuluessa hakkuun tai muun toimenpiteen päättymisestä otettu tähän käyttöön, sovelletaan alueeseen ja sillä suoritettuun hakkuuseen tai muuhun toimenpiteeseen tämän lain säännöksiä.

4 §. Kansallinen ja alueellinen metsäohjelma. Voimassa olevan metsälain 4 § koskee metsätalouden alueellista tavoiteohjelmaa. Kansallisessa metsäohjelmassa otetaan laadintavaiheessa huomioon alueellisten ohjelmien esitykset ja alueellisia ohjelmia puoles-

taan tarkistetaan hyväksytyin kansallisen ohjelman mukaisesti. Pykälä ehdotetaan muutettavaksi kokonaisuudessaan siten, että siinä säädettäisiin sekä kansallisesta että alueellisesta metsäohjelmasta. Koska nykyinen metsälaki sisältää säännökset alueellisista metsäohjelmista, olisi johdonmukaista sisällyttää lakiin vastaavat säännökset myös kansallisen tason ohjelmasta.

Kansallisesta ja alueellisesta ohjelmatyöstä tai siihen rinnastettavasta toiminnasta säädetään muillakin hallinnonaloilla. Kansallista ja alueellista metsäohjelmatyötä koskevaa lainsäädäntöä on verrattu näihin käytäntöihin. Maa- ja metsätalousministeriön hallinnonalalla maaseudun kehittämiseen liittyvien ohjelmien hallinnoinnista annetussa laissa (532/2006) säädetään kansallisesta maaseudun kehittämissuunnitelmasta ja alueellisista maaseudun kehittämissuunnitelmista. Työ- ja elinkeinoministeriön hallinnonalalla alueiden kehittämissaissa (602/2002) säädetään valtakunnallisista alueiden käytön tavoitteista koskevasta valtioneuvoston periaatepäätöksestä, EU-ohjelmatyöstä, erityisohjelmista ja maakuntaohjelmista.

Komissio on 15 päivänä kesäkuuta 2006 antanut Euroopan yhteisöjen neuvostolle ja Euroopan parlamentille metsänhoitoa koskevan EU:n toimintasuunnitelman (Forest Action Plan) vuosiksi 2007–2011. Tämä toimintasuunnitelma muodostaa puitteet metsiin liittyville toimille yhteisön ja jäsenvaltioiden tasolla. Lisäksi se toimii yhteisön toimien ja jäsenvaltioiden metsänhoitopolitiikan koordinoitavaliineena. Toimintasuunnitelman yleisenä tavoitteena on tukea ja edistää kestävä metsänhoitoa ja metsien monimuotoista tehtävää. Toimintaohjelmassa on tuotu esiin kansalliset metsäohjelmat (national forest programmes) toimintaohjelmaan liittyvien periaatteiden noudattamisessa. Kansallinen metsäohjelma olisi tarkoituksenmukaista määrittellä metsälaisissa, jotta toimintasuunnitelmassa tarkoitettu kansallisen tason metsäohjelma olisi yksilöity Suomen lainsäädännössä tarkoittamaan nimenomaan kansallista metsäohjelmaa. Pykälän 1 momentin mukaan maa- ja metsätalousministeriö laatisi kansallisen metsäohjelman yhteistyössä muiden ministeriöiden, metsäsektoria edustavien ja muiden tarpeellisten tahojen kanssa. Ohjel-

man päämääränä olisi lisätä kansalaisten hyvinvointia hyödyntämällä metsiä monipuolisesti kestävä kehityksen periaatteita noudattaen. Ministeriö seuraisi ohjelman toteutumista ja tarkistaisi ohjelmaa tarvittaessa.

Voimassa olevan metsälain 4 §:n 1 momentti olisi osa ehdotettua 4 §:n 2 momenttia. Nykyistä momentin sisältöä ehdotetaan muutettavaksi siten, että metsätalouden alueellinen tavoiteohjelma muutettaisiin nimeltään alueelliseksi metsäohjelmaksi. Alueellinen metsäohjelma on metsäkeskusalueen koko metsäsektorin kehittämissuunnitelma ja se on osa kansallisen metsäohjelman, tällä hetkellä Kansallinen metsäohjelma 2015, käytännön toteutustyötä. Ehdotettava nimi yhdenmukaistaisi ja selkiinnyttäisi termistöä. Samalla perusteella esitetään otettavaksi käyttöön tila-sanana tilalle metsäkiinteistösanana. Muu osa ehdotettavaa 4 §:n 2 momenttia olisi sisällöltään sanatarkasti voimassa olevan metsälain 4 §:n 2 momentti lukuun ottamatta korjattavaksi esitettävää viittausta kestävä metsätalouden rahoitusta koskevaan lainsäädäntöön. Voimassa olevassa metsälain 4 §:n 2 momentissa on viittaus kestävä metsätalouden rahoituksesta annettuun lakiin (1094/1996). Viittaus korjattaisiin yleisemmän muotoon koskemaan kulloinkin voimassa olevaa kestävä metsätalouden rahoitusta koskevaa lainsäädäntöä. Lain nimeä vältettäisiin, koska tukilait ovat jatkossa määrääkäsia yhteisön valtioneuvostojen vuoksi.

Ehdotettavan pykälän 3 momentin mukaan asetuksen antajataho olisi valtioneuvosto silloin, kun kyseessä on alueellisen metsäohjelman sisällöstä, laadinnasta, määräajoista ja tarkistamisesta sekä vaikutusten arvioinnista annettavat tarkemmat säännökset. Lisäksi ehdotetaan, että maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voitaisiin tarvittaessa säätää alueellisen metsäohjelman seurannasta.

Pykälän muuttamisen yhteydessä muutettaisiin sen otsikko vastaamaan pykälän uutta sisältöä.

4 a §. Metsäsuunnitelma. Eduskunta edellytti 8 päivänä joulukuuta 1997 (EV 224/1997 vp – HE 212/1997 vp), että hallinnon selkeyttämiseksi metsäsuunnitelma määrittellään keskitetysti siten, että eri säännöksissä asetettavat suunnitelmavoitteet

muodostuvat mahdollisimman yhtenäisiksi. Eduskunnan kannan toteuttamiseksi metsäsuunnitelman käsite olisi tarkoituksenmukaista määritellä metsälaisissa. Ehdotettu määritelmä perustuu pienillä tarkennuksilla metsäkeskuksista ja metsätalouden kehittämiskeskuksesta annetun asetuksen (93/1996) 36 §:ään.

Metsäsuunnitelma on säädetty tietyissä erityislaeissa metsänomistajan oikeuksien tai velvollisuuksien muodostumisen edellytykseksi. Tämän vuoksi myös metsänomistajan oikeusturvan parantamiseksi metsäsuunnitelman määrittelyä koskeva säännös olisi tarpeen lisätä metsälakiin. Esimerkiksi yhteismetsien hoito ja käyttäminen on toteutettava yhteismetsälain (109/2003) 31 §:n 1 momentin mukaan metsäsuunnitelmaa noudattaen. Myös yhteismetsälain 8 §:n 1 momentissa ja 32 §:n 1 momentissa viitataan metsäsuunnitelmaan. Metsänhoitoyhdistyksistä annetun lain (534/1998) 10 §:ssä on säädetty metsänhoitomaksusta, jonka maksamisesta vapautumisen eräänä edellytyksenä on voimassa oleva metsäsuunnitelma.

Metsälakiin ehdotetaan edellä selvitetyn perusteella otettavaksi uusi 4 a §, jossa määriteltäisiin metsäsuunnitelma. Metsäsuunnitelman teko ei olisi velvoittavaa, mutta sen sisältö määriteltäisiin. Pykälän 1 momentin mukaan metsäsuunnitelmalla tarkoitettaisiin metsänomistajan yhden tai useamman metsäkiinteistön metsien puuvaroja ja tilaa sekä hoitoa ja käyttöä koskevaa ajantasaista suunnitelmaa, joka on laadittu usealle vuodelle. Metsäsuunnitelmassa esitetyt toimenpiteet eivät saisi olla suunnitelman laatimisajankohdalla voimassa olevien metsien hoitoa ja käyttöä koskevien säännösten vastaisia. Metsien hoitoa ja käyttöä koskevia säännöksiä sisältyy metsälain ohella muun muassa luonnonsuojelulakiin sekä maankäyttö- ja rakennuslakiin (132/1999).

Pykälän 2 momentin mukaan edellä 1 momentissa säädetty vaatimukset täyttävä metsäsuunnitelma olisi suunnitelma, jota tarkoitetaan yhteismetsälain (109/2003) 31 §:ssä, metsänhoitoyhdistyksistä annetun lain (534/1998) 10 §:n 1 momentin 1 kohdassa, ortodoksisen kirkon kirkkojärjestyksen (174/2007) 117 §:ssä ja kirkkojärjestyksen (1055/1993) 15 luvun 8 a §:ssä. Pykälän

2 momentilla saataisiin eri säännöksissä asetetut metsätaloutta koskevat suunnitelmavoitteet määriteltyä samalla tavoin.

Pykälän 3 momentin mukaan valtioneuvoston asetuksella säädettäisiin tarkemmin metsäsuunnitelman ajantasaisuudesta, sisällöstä, laadinnasta ja tarkistamisesta. Valtioneuvoston asetuksessa säädettäisiin ajantasaisella metsäsuunnitelmalla tarkoitettavan suunnitelmaa, jonka tietojen keruusta ei ole kulunut Ylä-Lapissa 20 vuotta ja muualla Suomessa kymmentä vuotta pidempää aikaa. Ylä-Lapilla tarkoitetaan Enontekiön, Utsjoen ja Inarin kuntia. Ehdotetut aikamääreet ovat yhdenmukaisia markkinaosapuolten sopimien metsäsertifiointikriteerien eli metsien hoidon ja käytön kriteerien kanssa. Metsäsuunnitelma on ajan tasalla edellä mainittuja aikamääriä kauemmin, mikäli metsäsuunnitelman tietoja on päivitetty metsässä tehtyjen toimenpiteiden jälkeen, uusia toimenpiteitä kirjataan suunnitelmaan ja puuston kasvu päivitetään vuosittain. Metsäsuunnitelman ajan tasalla oleminen edellyttää myös edellä selvitettyjen seikkojen lisäksi sen laatimishetken jälkeen voimaan tulleiden metsän käyttöä ja hoitoa koskevien säädösten huomioimista. Valtioneuvoston asetuksella säädettäisiin metsäsuunnitelman sisältöön kuuluvaksi muun muassa yhteenvetotiedot puustosta, kasvusta, hakkuista ja metsänhoitotöistä sekä kehityssennuste. Metsäsuunnitelman sisältöön kuuluisi myös yksityiskohtaisemmat tiedot metsiköittäin esimerkiksi kasvupaikasta, puustosta ja hakkuukertymästä sekä metsälain 10 §:ssä tarkoitetuista erityisen tärkeistä elinympäristöistä. Metsäsuunnitelmalta ei edellytettäisi määrämuotoisuutta, mutta sen tulisi kuitenkin sisältää vähintään valtioneuvoston asetuksella määriteltävät asiakokonaisuudet. Metsäsuunnitelma laaditaan metsänomistajan toimeksiannosta ja hänen tavoitteittensa pohjalta. Suunnitelman laatimisesta ja ajan tasalla pitämisestä vastaa metsänomistaja.

5 §. Kasvatushakkuu. Voimassa olevan metsälain 5 §:n 1 momentissa on yleissäännös kasvatusta ja uudistushakkuusta. Pykälän 2 momentissa säädetään sekä kasvatusta että uudistushakkuun edellytyksistä. Pykälän 3 momentti sisältää hakkuun toteuttamiseen

liittyviä säännöksiä ja 4 momentti on valtuussäännös.

Voimassa olevaa 5 §:ää ehdotetaan muutettavaksi siten, että pykälä käsittelisi vain kasvatushakkuuta. Samalla ehdotetaan pykälän otsikko muutettavaksi vastaamaan säännöksen uutta sisältöä. Uudistushakkuuta koskevat säännökset sijoitettaisiin uuteen 5 a §:ään. Uuteen 5 b §:ään tulisivat säännökset hakkuun käytännön toteutuksesta. Näiden eri hakkuumuotojen eriyttäminen omiksi pykälikseen selkeyttäisi asian säätelyä sekä lakiteknisesti että valtuussäännösten sisällön osalta.

Voimassa olevan 5 §:n sisältöä kasvatushakkuusta ei muutettaisi. Ehdotettavan 5 §:n 1 momentin mukaan kasvatushakkuu olisi tehtävä alueelle jäljelle jäävän puuston kasvattamista edistävällä tavalla. Hakkuu olisi tehtävä siten, että hakkuualueelle jää riittävästi kasvatuskelpoista puustoa.

Pykälän 2 momentin mukaan valtioneuvoston asetuksella säädettäisiin tarkemmin kasvatushakkuussa jätettävien puiden määrästä ja puuston laadusta maan eri osissa ja erilaisilla kasvupaikoilla ottaen huomioon kasvatuskelpoisten puulajien ominaisuudet. Eri puulajit edellyttävät erilaisia kasvuympäristöjä. Kasvuolosuhteet ovat erilaiset maan eri osissa ja erilaisilla kasvupaikoilla, kuten esimerkiksi tuoreilla ja kuivahkoilla kankailla Etelä- ja Pohjois-Suomessa. Valtioneuvoston asetuksella määritettäisiin tarkemmin kasvatushakkuussa jätettävien puiden määrä ja puuston laatu siten, että olosuhteet edistäisivät puuston kasvattamista ja että hakkuualueelle jäisi riittävästi kasvatuskelpoista puustoa.

5 a §. Uudistushakkuu. Pykälän 1 momentin mukaan uudistushakkuu olisi tehtävä uuden puuston aikaansaamista edellyttävällä tavalla. Uudistushakkuu saataisiin tehdä, kun puusto on saavuttanut riittävän järeyden tai iän taikka jos erityiset syyt sitä muuten puoltaisivat. Uudistushakkuun arvioinnissa ensisijaisena kriteerinä on järeys. Metsälakia koskevassa hallituksen esityksessä (HE 63/1996 vp) on todettu, että tietyissä tapauksissa uudistushakkuu saataisiin kuitenkin tehdä ennen kuin puusto on saavuttanut uudistushakkuun edellytyksenä olevan vähimmäisjäreyden tai -iän. Tällaisia erityisiä uu-

distushakkuun aikaistamista puoltavia syitä olisivat muun muassa puuston heikko taloudellinen tuotto huonon laadun, vajaapuustoisuuden tai muun vastaavan syyn takia. Poikkeus olisi mahdollista myös, mikäli metsikkö olisi perustettu erityiskäyttöä, kuten joulu-kuusien kasvattamista, energiapuun lyhytkiertoviljelyä tai erikoispuun tuottamista varten. Uudistushakkuu voitaisiin pykälän 1 momentin mukaan toteuttaa luontaiseen uudistumiseen tähtäävällä tavalla, jos alueella on puuston, maaperän ja pintakasvillisuuden perusteella ennalta arvioiden riittävät edellytykset luontaisen taimiaineksen muodostumiseen. Esitetyt säännökset 5 a §:ään vastaavat sisällöllisesti voimassa olevan metsälain 5 §:n 1 ja 2 momenttia uudistushakkuun osalta.

Pykälän 2 momentin mukaan valtioneuvoston asetuksella säädettäisiin tarkemmin uudistushakkuun edellytyksenä olevista puuston järeys- ja ikävaatimuksista sekä puuston laatua ja puiden määrää koskevista sekä muista vastaavista edellytyksistä maan eri osissa ja erilaisilla kasvupaikoilla ottaen huomioon kasvatuskelpoisten puulajien ominaisuudet. Valtioneuvoston asetuksella määritettäisiin uudistushakkuun edellytykset ensisijaisesti puuston järeyden osalta. Tämä tarkoittaisi eri puulajien vähimmäiskeskiläpimittaa koskevaa vaatimusta maan eri osissa erilaisilla kasvupaikoilla. Valtioneuvoston asetuksella asetettaisiin myös puuston vähimmäisikää koskevat edellytykset uudistushakkuussa. Valtioneuvoston asetuksella säädettäisiin myös niistä muista vastaavista edellytyksistä, joiden perusteella arvioitaisiin muun muassa taimien tai taimiaineksen riittävyys luontaisen taimiaineksen muodostumiseen ennen uudistushakkuun tekemistä.

Pykälän 2 momentti sisältäisi myös toisen valtuussäännöksen valtioneuvostolle. Sen mukaan valtioneuvoston asetuksella säädettäisiin puuston huonoon kasvuun tai erityiskäyttöön liittyvistä taikka muista vastaavista erityisistä syistä, jotka puoltavat uudistushakkuun tekemistä ennen kuin puusto on saavuttanut riittävän järeyden tai iän.

5 b §. Hakkuun toteutus. Pykälässä olisivat voimassa olevan metsälain 5 §:n 3 momentissa säädetyt asiakokonaisuudet. Pykälässä säädettäisiin hakkuussa ja sen yhteydessä

tehtävissä toimenpiteissä noudatettavasta huolellisuudesta. Nämä säännökset koskevat sekä kasvatus- että uudistushakkuuta. Pykälän mukaan hakkuu ja toimenpiteet sen yhteydessä olisi toteutettava niin, että vältetään hakkuualueelle kasvamaan jätettävän ja hakkuualueen ulkopuolella kasvavan puuston vahingoittamista. Lisäksi olisi vältettävä aiheuttamasta puuston kasvuolosuhteita heikentäviä maastovaurioita.

8 §. Uuden puuston aikaansaaminen. Voimassa olevan metsälain 8 §:n 1 momenttiin sisältyy velvoite taloudellisesti kasvatuskelpoisen taimikon aikaansaamisesta uudistushakkuun jälkeen. Metsälain 8 §:n 1 momentin sanamuodon mukaan uudistushakkuun jälkeen alueelle on saatava kohtuullisessa ajassa taloudellisesti kasvatuskelpoinen taimikko, jonka kehittymistä muu kasvillisuus ei välittömästi uhkaa. Metsälain esitöissä todetaan, että taimikolla ei saisi olla välitöntä vaaraa tuhoutua muun kasvillisuuden, kuten heinän ja vesakon takia. Arvioitaessa välittömän vaaran uhkaa on otettava huomioon taimikon puulaji ja kasvupaikan viljavuus. Vain poikkeustapauksissa voitaisiin keskipituudeltaan yli 1,5 metrin mittaisen taimikon katsoa olevan välittömästi uhattuna.

Käytännössä kohtuullisen ajan arviointi on ollut vaikeaa ja metsänomistajien yhdenvertaisen kohtelun kannalta ongelmallista. Tästä johtuen laista poistettaisiin aikaan perustuva määrittely kasvatuskelpoisen taimikon kehitymisessä. Taimikon kasvatuskelpoisuutta arvioitaisiin jatkossa sen pituuden ja elinvoimaisuuden perusteella. Ehdotetun 8 §:n 1 momentin mukaan uudistushakkuun jälkeen alueelle olisi saatava taloudellisesti kasvatuskelpoinen taimikko. Se olisi saavutettu, kun kasvatuskelpoisten puiden keskipituus olisi 1,3 metriä eikä niiden kehittymistä uhkaksi välittömästi muu kasvillisuus. Keskipituudella tarkoitettaisiin metsikön kasvatuskelpoisen puuston keskimääräistä pituutta metreinä.

Puuston kehitysluokalla ilmaistaan sen kehitysvaihetta tietyllä hetkellä. Taimikon katsotaan olevan varttunutta taimikkoa (T2-kehitysluokka), kun sen keskipituus on yli 1,3 metriä ja sen runkoluku ylittää taloudellisesti kasvatuskelpoisen taimikon runkoluvulle asetetut vaatimukset. Muussa tapauksessa

alue on vajaatuottoinen. Taimikon katsominen taloudellisesti kasvatuskelpoiseksi silloin, kun se on saavuttanut varttuneen taimikon kehitysluokan keskipituuden eli 1,3 metriä, yhtenäistäisi määritteitä metsälain ja metsänhoidon käytännön toimien kesken. Metsänomistajan tulee huolehtia taimikoiden kehityksestä tuohon taimikon kasvuvaiheeseen saakka. Metsänomistajalle säädetyn veloitteen sitominen tiettyyn metrimäärään merkitsee veloitteen ajallista pidentymistä Lapissa ja muualla Suomessa lyhenemistä.

Taloudellisesti kasvatuskelpoisen taimikon arviointiperusteissa otettaisiin huomioon hakkuualueen maantieteellinen sijainti, kasvupaikka, kasvatettavat puulajit, kasvatettavien puiden kasvukyky, kasvatettavien puiden lukumäärä ja riittävän tasainen sijoittuminen uudistusalueella, kasvatettavien puiden tekninen laatu sekä muun kasvillisuuden aiheuttama uhka kasvatettaville puille.

Taimikon perustamista koskevat toimenpiteet on voimassa olevan 8 §:n 2 momentin mukaan saatettava loppuun viiden vuoden kuluessa uudistushakkuun aloittamisesta tai kolmen vuoden kuluessa uudistushakkuun päättymisestä. Metsäasetuksen 2 §:ssä taimikon perustamista koskeviksi toimenpiteiksi on määritelty taimikon perustamista haittaavien puiden ja pensaiden raivaus sekä maanpinnan käsittely. Lisäksi tietyissä turvemaiden tehtävissä uudistushakkuissa vesitalouden järjestely katsotaan metsäasetuksessa taimikon perustamistoimenpiteisiin kuuluvaksi. Kun metsää uudistetaan viljellen, istutus ja kylvö ovat taimikonperustamistoimenpiteitä. Koska samaan lopputulokseen voi päästä eri toimenpiteketjuilla, metsänomistajalla on harkintavaltaa tehtävien toimenpiteiden osalta. Perustamistoimenpiteiden tarve riippuu muun muassa kasvupaikan laadusta, uudistamista haittaavan pintakasvillisuuden määrästä, vesitaloudesta sekä luontaisessa uudistamisessa vuotuisesta siemensadosta. Viljellen uudistettaessa tarvittavia toimenpiteitä ovat istutus tai kylvö sekä usein myös alueen raivaus ja maanpinnan käsittely. Luontaisesti uudistettaessa tarpeellisia taimikon perustamistoimenpiteitä ovat muun muassa taimettamista haittaavien puiden ja pensaiden raivaus sekä maanpinnan käsittely.

Metsälain 8 §:n 2 momentissa säädeltyä määräaika uudistushakkuun jälkeiselle taimikon perustamiselle tarkennettaisiin siten, että säännökseen jäisi ainoastaan yksi määräaika taimikon perustamistoimille. Ehdotetun 8 §:n 2 momentin 1 virkkeen mukaan taimikon perustamista koskevat toimenpiteet olisi saatettava loppuun kolmen vuoden kuluessa uudistushakkuun päättymisestä. Samalla metsälain 8 §:n 2 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että momenttiin lisättäisiin määritelmä uudistushakkuun päättymisen ajankohdasta. Uudistushakkuun päättymisen on välttämätöntä määritellä, koska päättymisen ajankohdasta alkaa metsänomistajaa koskeva velvoite uuden puuston tuottamiseen. Tämä on metsänomistajalle säädetyn velvoitteen alkamisen kannalta tärkeä ajankohta, jota ei voida säätää lakia alemmanasteisessa säädöksessä. Nykyisin uudistushakkuun päättymisen on määriteltävä metsäasetuksen 3 §:n 2 momentissa samansisällöisesti. Momenttiin lisättävän virkkeen mukaan uudistushakkuu katsottaisiin päättyneeksi, kun hakkuu olisi edennyt niin pitkälle, että hakkuualalle on syntynyt metsänuudistamista edellyttävä aukko tai hakkuualueella ei enää olisi 5 §:n 1 momentissa tarkoitettua kasvatuskelpoista puustoa. Käytännössä säännös määritteli myös ne harvennushakkuuna tehdyt tapaukset, jossa uudistamisvelvollisuus tulisi voimaan. Metsälain 8 §:n 1 momentissa tarkoitettu velvollisuus uuden puuston aikaansaamiseksi katsotaan kasvatushakkuun johdosta syntyneen, jos hakkuun seurauksena metsikön kasvatuskelpoisen puuston määrä alittaa kasvatushakkuussa jätettävän puuston vähimmäismäärän ja uuden puuston aikaansaaminen on taloudellisesti tarkoituksenmukaisempaa kuin puuston edelleen kasvattaminen.

Metsälain 8 §:n 2 momenttia täydentää saman pykälän 3 momentti, jonka mukaan edellä 2 momentissa tarkoitettujen taimikon perustamistoimenpiteiden lisäksi tulee tarvittaessa huolehtia taimikon täydennysistutuksesta tai -kylvöstä ja metsää luontaisesti uudistettaessa taimettumisedellytyksiä ylläpitävistä toimenpiteistä. Samoin tulee huolehtia aikaansaadun nuoren taimikon eloonjäämisen ja kehittymisen kannalta tarpeellisesta ruohon-, heinän- ja vesakontorjunnasta ja muus-

ta jälkihoidosta. Momentissa säädetään niistä toimenpiteistä, joiden toteuttaminen on 2 momentissa tarkoitettujen varsinaisten taimikon perustamistoimenpiteiden lisäksi yleensä tarpeen 8 §:n 1 momentissa tarkoitettua taimikon aikaansaamiseksi. Viljelytaimikoissa tällaisia toimenpiteitä ovat täydennysistutus tai -kylvö ja luontaisessa uudistamisessa taimettumisedellytysten ylläpito ja luontaista taimettumista täydentävä istutus tai kylvö. Taloudellisesti kasvatuskelpoisen taimikon aikaansaaminen edellyttää määrältään ja laadultaan riittävän metsänviljelyaineiston käyttämistä tai riittävien ja tarkoituksenmukaisten toimenpiteiden tekemistä luontaisessa uudistamisessa.

Nykyistä valtuussääntelyä ehdotetaan tarkennettavaksi siten, että 8 §:n 5 momentin valtuussäännöksen perusteella voitaisiin antaa täsmennyksiä säännöksiä toimenpiteistä hakkuualueen uudistamiseksi myös, jos metsän luontainen uudistaminen epäonnistuisi esimerkiksi siemenpuiden kaaduttua myrskyssä. Hakkuualue olisi kuvatussa tilanteessa uudistettava viipymättä viljellen joko istutamalla tai kylvämällä. Kyseessä olisivat tällöin taimikon täydennysistutusta ja kylvöä koskevat hoitotoimet, joilla varmistettaisiin taloudellisesti kasvatuskelpoisen taimikon aikaansaaminen. Luontaista uudistamista käytetään pääasiassa uudistettaessa mäntyä karuilla kasvupaikoilla ja soilla. Ehdotettu tarkennus merkitsisi nykykäytännön mukaisen toimenpiteiden mahdollistamista annettavan valtuuden avulla.

Voimassa olevan metsälain 8 §:n 5 momentin mukaan tässä pykälässä tarkoitetuista toimenpiteistä ja niiden toteuttamisen määräajasta, kohtuullisesta ajasta taimikon aikaansaamiseksi ja taimikon arviointiperusteista voidaan säätää tarkemmin asetuksella ja määrätä sen nojalla metsätalousasioissa toimivaltaisen ministeriön päätöksellä. Viimeksi mainittu subdelegointi ministeriölle ehdotetaan poistettavaksi, koska poikkeuksellista tarvetta sen säilyttämiseen ei ole. Lisäksi uusi 5 momentti sisältäisi perustuslain edellyttämät täydennykset ja täsmennykset nykyisen valtuussäännöksen sisältöön. Koska ehdotettu uusi 8 a § sisältäisi eri puulajien käyttöä koskevat säännökset, tätä asiaa koskevia val-

tuussäännöksiä ei enää esitetä 8 §:n 5 momenttiin.

Ehdotettu uusi 5 momentti sisältäisi valtuuden antaa lakia tarkentavia säännöksiä vain valtioneuvoston asetuksella. Pykälän 5 momentin mukaan valtioneuvoston asetuksella säädettäisiin tarkemmin taloudellisesti kasvatuskelpoisen taimikon arviointiperusteista, 1 momentissa tarkoitettun velvoitteen raukeamisen arvioimiseksi kohtuulliseksi katsottavista toimenpiteistä uuden puuston aikaansaamiseksi, 2 ja 3 momentissa tarkoitettua perustamis- ja hoitotoimenpiteistä ja luontaisen uudistamisen toteuttamisen määräajoista sekä metsänuudistamisaineiston määrästä ja laadusta.

8 a §. *Uuden puuston aikaansaamisessa käytettävät puulajit.* Voimassa olevassa metsälaisissa on säädetty metsänuudistamisessa käytettävistä puulajeista ainoastaan 8 §:n 5 momentin valtuussäännöksessä. Säännöksen mukaan ministeriö voi antaa tarkempia yleisiä määräyksiä Suomen luontaiseen lajistoon kuulumattomien puulajien käytöstä metsänviljelyyn sekä kasvullisesti lisätyn metsänviljelyaineiston käytöstä. Metsälain soveltamisesta annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen 7 §:ssä on säädetty kasvatuskelpoisista puulajeista ja niiden käytön perusteista. Perustuslain 80 §:n 1 momentin mukaan lailla on säädettävä yksilön oikeuksien ja velvollisuuksien perusteista. Kun määritetään metsänuudistamisessa käytettäviä puulajeja, rajoitetaan metsänomistajan omaisuuden käyttöön liittyviä toimia. Perusteista, jotka koskevat metsänomistajan toimintaa metsänuudistamisessa käytettävien puulajien osalta, olisi tämän vuoksi säädettävä metsälaisissa. Nykykäytäntöä ei ehdotetuilla säännöksillä muutettaisi.

Pykälän 1 momentissa säädettäisiin 8 §:n 1 momentissa tarkoitettun taimikon perustamisessa käytettävistä puulajeista. Taimikon saisi perustaa männyn, kuusen, rauduskoivun, hieskoivun ja haavan sellaisilla siemenillä tai taimilla, jotka soveltuvat alkuperältään ja muilta ominaisuuksiltaan uudistettavan alueen olosuhteisiin. Nämä puulajit muodostavat Suomessa luontaisesti metsiköitä, ja niillä on suurin taloudellinen arvo. Taimikon perustaminen voidaan toteuttaa viljellen tai luontaisesti uudistamalla. Taimikon

voisi perustaa myös muilla Suomen luontaiseen lajistoon kuuluvilla puulajeilla ja siperianlehtikuusella, jos siihen olisi erityisiä syitä ja jos puulajin siemenet tai taimet soveltuvat alkuperältään ja muilta ominaisuuksiltaan alueen olosuhteisiin. Esimerkiksi tammen kasvattaminen pääpuulajina on perusteltavissa erikoissahapuuutuotannolla tammen levinneisyysalueilla rehevillä kasvupaikoilla. Ehdotetut puulajit ovat siten samat kuin nykyisessä maa- ja metsätalousministeriön päätöksessä metsälain soveltamisesta. Tutkimustieto ja käytännön kokemus osoittavat, että tarvetta säännöksessä mainittujen puulajien kasvupaikkojen muuttamiseen tai uusien puulajien mukaan ottamiseen ei ole. Näiden puulajien lisäksi metsässä voisi täydentävinä puina kasvattaa kaikkia Suomen luontaiseen lajistoon kuuluvia puulajeja. Mikäli metsänomistaja haluaisi perustaa taimikon Suomen luontaiseen lajistoon kuulumattomilla puulajeilla, hänen olisi pykälän 2 momentin mukaan esitettävä metsälain 14 §:ssä tarkoitettussa metsänkäyttöilmoituksessa riittävä selvitys niiden kasvatuskelpoisuudesta ja alkuperän soveltuvuudesta uudistettavan alueen olosuhteisiin.

Alkuperältään sopivan metsänviljelyaineiston valinta on metsänviljelyn onnistumisen edellytys, sillä puut ovat perinnöllisesti sopeutuneet kasvupaikkansa ilmastoon. Metsänviljelyaineiston liian pitkät siirrot etelästä pohjoiseen lisäävät taimien paleltumisriskiä, kun taas alkuperältään pohjoiseen soveltuvat aineistot, jotka on siirretty etelään päin, kasvavat yleensä paikallisia alkuperiä hitaammin. Väärän alkuperän käyttö saattaa lisäksi altistaa puuston hyönteis-, sien- ja nisäkästuhoille.

Vastuu alkuperältään sopivan metsänviljelyaineiston valinnasta on metsänomistajalla. Metsänviljelysaineiston kaupasta annetun lain (241/2002) mukaan metsänviljelyaineistoerän ostajalle on annettava tieto luokkiin *siemenlähde tunnettu* ja *valikoitu* kuuluvan perusaineiston lähtöisyysalueesta sekä pituus- ja leveysasteen mukaan määritellystä maantieteellisestä sijainnista ja luokkiin *alustavasti testattu* ja *testattu* kuuluvan perusaineiston tarkasta maantieteellisestä sijainnista. Kahden jälkimmäisen perusaineistolokan osalta ostajalle on lisäksi annettava tieto ai-

neiston käyttöalueesta. Elintarviketurvallisuusvirasto valvoo kotimaisen metsänviljelyaineiston alkuperäketjua ja vahvistaa tuotulle aineistolle käyttöalueen. Ulkomaisen aineiston osalta ostajan on velvollisuus varmistaa aineiston soveltuvuus kasvatuspaikan olosuhteisiin. Tämä voi tapahtua muun muassa pyytämällä Metsäntutkimuslaitokselta suositus käyttöalueeksi.

Voimassa olevan metsälain 8 §:n 5 momentin mukaan ministeriö voi antaa tarkempia yleisiä määräyksiä kasvullisesti lisätyn metsänviljelyaineiston käytöstä. Kasvullisesti lisäystä aineistosta ei ole muuta mainintaa nykyisessä laissa. Kasvullisesti lisätyn aineiston käyttö on Suomessa erittäin vähäistä. Elintarviketurvallisuusviraston koostaman taimituotantotilaston mukaan kotimaisilla taimitarhoilla tuotettiin vuonna 2008 kasvullisesti 5094 hybridihaavan taimeja ja 143 729 visakoivun taimeja. Kuusen ja männyn osalta kasvullinen lisäys on vasta tutkimusvaiheessa. Metsänviljelyaineiston kaupasta annetulla lailla säädelään yksittäisten kloonien ja klooniyhdistelmien myyntiä. Kyseisen lain katsotaan olevan riittävä kasvullisesti lisätyn metsänviljelyaineiston käytön sääntelemiseksi ja tämän vuoksi ehdotetussa 8 a §:ssä ei säädettäisi kasvullisesti lisätyn metsänviljelyaineiston käytöstä.

Pykälän 3 momentti sisältää asetuksenantovaltuuden. Valtioneuvoston asetuksella annettaisiin tarkemmat säännökset Suomen luontaiseen lajistoon kuuluvista muista kuin 1 momentissa nimetyistä (mänty, kuusi, rauduskoivu, hieskoivu ja haapa) puulajeista, eri puulajien soveltuvuudesta maan eri osiin ja eri kasvupaikoille, Suomen luontaiseen lajistoon kuuluvien muiden kuin 1 momentissa nimettyjen puulajien ja siperianlehtikuusen soveltuvuudesta taimikon perustamiseen ja näiden puulajien erityisen käytön edellytyksistä. Tällaisia käytön edellytyksiä olisivat esimerkiksi markkinakelpoisen puun tuotto sekä maisemanhoito ja luonnon monimuotoisuuden edistäminen. Kasvatuskelpoisuutta arvioitaessa olisi otettava huomioon kyseisten puulajien luontaiset kasvupaikkavaatimukset ja levinneisyysalue. Valtioneuvoston asetuksella säädettäisiin tarvittaessa tarkemmin Suomen luontaiseen lajistoon kuulumattomien puulajien käytöstä metsänviljelyyn.

Tällä hetkellä ei ole tarvetta tarkempien säännösten antamiseen, mutta olosuhteet voivat muuttua nopeastikin, ja tämän vuoksi metsälaissa oleva valtuussäännös olisi aiheellinen.

10 §. *Monimuotoisuuden säilyttäminen ja erityisen tärkeät elinympäristöt.* Voimassa olevan metsälain 10 §:n 1 momentin mukaan metsiä tulee hoitaa ja käyttää siten, että yleiset edellytykset metsien biologiselle monimuotoisuudelle ominaisten elinympäristöjen säilymiselle turvataan. Pykälän 2 momentissa on määritelty metsien monimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeät elinympäristöt. Tätä 2 momenttia täydentää pykälän 3 momentti, jonka mukaan, jos 2 momentissa tarkoitettujen elinympäristöt ovat luonnontilaisia tai luonnontilaisen kaltaisia sekä ympäristöstään selvästi erottuvia, niitä koskevat hoito- ja käyttötoimenpiteet tulee tehdä elinympäristöjen ominaispiirteet säilyttävällä tavalla.

Pykälän 4 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että asetuksen antajatahoksi säädettäisiin valtioneuvosto. Ehdotetun 4 momentin mukaan pykälän 2 momentissa tarkoitetuista elinympäristöistä säädettäisiin tarvittaessa tarkemmin valtioneuvoston asetuksella. Valtioneuvoston asetuksella säädettäisiin tarkemmin myös mainittujen elinympäristöjen käsittelyn perusteista sekä 3 momentissa tarkoitettujen alueellisesta soveltamisesta ottaen huomioon kyseisten elinympäristöjen turvaamisen tarve maan eri osissa.

11 §. *Poikkeuslupa.* Voimassa olevan metsälain 11 §:n 2 momentissa on viittaus kestävänsä metsätalouden rahoituksesta annetun lain 19 §:ään, jossa säädetään ympäristötuesta. Lain nimeä vältettäisiin, koska rahoituslait ovat jatkossa määräaikaisia yhteisön valtiontukisääntöjen vuoksi. Viittaus korjattaisiin siten, että viitattaisiin kestävänsä metsätalouden rahoitusta koskevassa lainsäädännössä tarkoitettuun ympäristötukeen.

12 §. *Metsätalous suojametsissä.* Voimassa olevan metsälain 12 §:n 3 momentissa on viittaus kestävänsä metsätalouden rahoituksesta annetun lain 2 §:ään. Edellä 11 §:n perusteilla selvitettyillä perusteilla viittaus korjattaisiin yleisempään muotoon koskemaan kulloinkin voimassa olevaa kestävänsä metsätalouden rahoitusta koskevaa lainsäädäntöä.

13 §. Suoja-alueet. Voimassa olevan metsälain 13 §:ssä on viittaukset metsälain 5, 6 ja 8 §:ään. Metsälakiin ehdotetaan lisättäväksi uusia pykäläjä ja tästä johtuen 13 §:ssä olevat viittaukset korjattaisiin koskemaan 5, 5 a, 5 b, 6, 8 ja 8 a §:ää. Voimassa olevassa pykälässä on todettu metsätalousasioissa toimivaltaisen ministeriön päättävän muun muassa suoja-alueiden muodostamisesta. Esitetään muutos, jossa maa- ja metsätalousministeriön todettaisiin tekevän kyseisen päätöksen.

Voimassa olevan 13 §:n mukaan metsätalousasioissa toimivaltainen ministeriö voi päättää pienialaisten, metsän säilymisen ja sen suojavaikutuksen kannalta arimpien alueiden muodostamisesta suoja-alueiksi sekä antaa yleisiä määräyksiä suoja-alueilla sallittavasta metsän käytöstä. Ehdotetaan edellä mainitun ministeriötä koskevan tarkennuksen lisäksi mainittua virkettä täydennettäväksi siten, että maa- ja metsätalousministeriö voisi päättää pienialaisten, metsän säilymisen ja sen suojavaikutuksen kannalta arimpien alueiden muodostamisesta suoja-alueiksi sekä antaa määräyksiä suoja-alueilla sallittavasta, metsän säilymiseksi tarpeellisesta metsän käytöstä. Määräykset suoja-alueella sallittavasta, metsän säilymiseksi tarpeellisesta metsän käytöstä riippuisivat siitä, mitkä toimenpiteet olisivat tarvittavia suojattavan kohteen turvaamiseksi tuulelta tai maanvyörymältä ja toisaalta siitä mitkä metsänkäyttötöiden toimenpiteet olisivat mahdollisia ottaen huomioon suoja-alueen puuston ja kasvupaikan. Määräyksillä voitaisiin rajoittaa esimerkiksi uudistushakkuuta ja maan käyttömuodon muuttamista. Määräykset sisältyisivät valituskelpoiseen hallintopäätökseen, jolla suoja-alue muodostettaisiin. Voimassa olevan metsälain 13 §:n nojalla ei ole muodostettu suoja-alueita eikä annettu yleisiä määräyksiä. Pykälän viimeisen virkkeen mukaan ennen päätöksen antamista olisi kuultava 12 §:n 1 momentissa mainittuja tahoja.

14 §. Metsänkäyttöilmoitus. Pykälää ehdotetaan muutettavaksi kokonaisuudessaan valtuussäännösten selkiinnäyttämiseksi ja sääntelyn yksinkertaistamiseksi. Voimassa olevan metsälain 14 §:n 1 momentissa oleva valtuus (muotoa ”siten kuin asetuksella säädetään”) esitetään säädettäväksi pykälän 4 momentissa. Pykälän 2 momentin 3 kohta esitetään

säädettäväksi muutoin voimassa olevan 14 §:n 2 momentin 3 kohdan sisältöisenä kuitenkin sisältämättä enää valtuutta. Valtuus säädettäisiin ehdotetun 14 §:n 4 momentissa ja samassa yhteydessä säädöstasoksi määritettäisiin valtioneuvoston asetus.

Pienikokoisen puuston hakkuusta antaisi jatkossa säännökset valtioneuvosto ministeriön sijaan. Voimassa olevassa maa- ja metsätalousministeriön päätöksessä metsälain soveltamisesta on määritetty puusto pienikokoiseksi, jos puuston keskiläpimitta ennen hakkuuta on enintään 13 senttimetriä. Metsänkäyttöilmoituksen jättämiseen liittyvät laiminlyönnit katsotaan metsälaisissa metsärikkomukseksi. Lakia tarkentavia säännöksiä pienikokoisen puuston osalta antaisi jatkossa valtioneuvosto, koska rajanvetoa asian suhteen, joka vaikuttaa metsänomistajaa velvoittavan toiminnan alkamiseen, ei voida katsoa teknisluonteiseksi asian säätämiseksi.

Voimassa olevan 14 §:n 1 momentin sisältöön verrattaessa pykälään ei tehdä muita muutoksia kuin edellä selvitettyt asioiden ryhmittelyt uudella tavalla pykälässä. Pykälän 1 momentin mukaan maanomistajan taikka hallintaoikeuden tai muun sellaisen erityisen oikeuden haltijan olisi tehtävä aiotusta hakkuusta ja uudistushakkuun osalta uudistamistavasta sekä 10 §:n mukaisten elinymäristöjen muusta käsittelystä metsäkeskukselle ilmoitus (*metsänkäyttöilmoitus*). Ilmoitus olisi tehtävä vähintään 14 päivää ja enintään kaksi vuotta ennen hakkuun tai muun toimenpiteen aloittamista. Ilmoitus olisi tehtävä kirjallisesti. Ilmoitus katsottaisiin toimitetuksi metsäkeskukselle, kun se on saapunut metsäkeskuksen toimipaikkaan taikka kun ilmoitus tai vastaavat tiedot on toimitettu metsäkeskuksen toimihenkilölle. Sähköisestä asioinnista viranomaistoiminnassa annetun lain (13/2003) 3 luvun 9 §:n mukaan vireillepanossa ja asian muussa käsittelystä vaatimuksen kirjallisesta muodosta täyttää myös viranomaiselle toimitettu sähköinen asiakirja. Vireilletulon sinänsä katsotaan edellyttävän, että toimitettu sähköinen asiakirja on luettavassa muodossa tai ainakin saatettavissa luettavaan muotoon konvertoimalla tai muulla tavoin (HE 17/2002 vp). Metsänkäyttöilmoituksen katsottaisiin näin ollen täyttävän vaa-

ditun kirjallisen muodon myös silloin, kun se toimitetaan sähköisesti metsäkeskukseen.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin poikkeusmenettelystä metsänkäyttöilmoituksen jättämisen määräaikaisten osalta. Voimassa olevan 14 §:n 1 momentin mukaan metsänkäyttöilmoitus on tehtävä vähintään 14 päivää ja enintään kaksi vuotta ennen hakkuun tai muun toimenpiteen aloittamista, jollei metsäkeskus hakemuksesta myönnä poikkeusta määräajasta. Tästä voimassa olevaan 1 momenttiin sisältyvästä poikkeusmenettelystä säädettäisiin jatkossa 14 §:n 3 momentissa. Pykälän 3 momentin mukaan metsäkeskus voisi hakemuksesta myöntää poikkeuksen 1 momentissa tarkoitettua määräajasta.

Voimassa olevan 14 §:n 3 momentin mukaan metsänkäyttöilmoituksesta säädetään tarkemmin asetuksella. Ehdotetun 14 §:n 4 momentin mukaan valtioneuvoston asetuksella säädettäisiin tarkemmin pienikokoisen puuston hakkuusta. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädettäisiin 10 §:n mukaisten elinympäristöjen käsittelyn ilmoittamisesta metsänkäyttöilmoituksessa ja muista kyseisessä ilmoituksessa ilmoitettavista tiedoista. Ministeriön asetuksella säädettävät asiat olisivat luonteeltaan teknisiä, koska asetuksella vahvistettaisiin ne asiat, jotka on luettelonomaisesti ilmoitettava metsänkäyttöilmoituksella.

14 a §. *Taimikon perustamisilmoitus.* Voimassa olevan 14 a §:n 3 momentin mukaan taimikon perustamisilmoituksesta säädetään tarvittaessa tarkemmin asetuksella. Ehdotetaan, että pykälän 4 momentin mukaan maa- ja metsätalousministeriön asetuksella annettaisiin tarkempia säännöksiä taimikon perustamisilmoituksen sisällöstä. Ministeriön asetuksella säädettävät asiat olisivat luonteeltaan teknisiä, koska asetuksella vahvistettaisiin ne asiat, jotka on luettelonomaisesti ilmoitettava taimikon perustamisilmoituksella. Tällä hetkellä asiaa ei ole taimikonperustamisilmoituksen osalta lakia tarkemmin säännelty. Sääntely tulisi kuitenkin vastaamaan käytössä olevan taimikon perustamisilmoituksen sisältöä.

15 §. *Neuvotteluvélvoite ja uuden puuston aikaansaamisen vakuus.* Voimassa olevan metsälain 15 §:n 4 momenttiin ehdotetaan

tehtäväksi tekninen tarkennus siten, että asetuksen antajaksi todettaisiin valtioneuvosto silloin, kun asetuksella annettaisiin tarkemmat säännökset vakuusmenettelystä eli menettelystä vakuuden asettamisessa. Nykyisen 15 §:n 4 momentin sanamuodon mukaan vakuusmenettelystä säädetään tarvittaessa tarkemmin asetuksella.

18 §. *Metsärikos ja metsärikkomus.* Voimassa olevan metsälain 18 §:n 1 momentin mukaan rangaistus metsärikkoksesta säädetään rikoslain (39/1889) 48 a luvun 3 §:ssä. Rikoslain 48 a luvussa säädetään luonnonvararikoksista. Metsälakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 5 a §. Esitetyn muutoksen vuoksi rikoslaissa olevat viittaukset metsälakiin olisi korjattava. Esitykseen sisältyy rikoslain 48 a luvun 3 §:n muuttamista koskeva lakiehdotus.

Voimassa olevan metsälain 18 §:n 2 momentissa säädetään metsärikkomuksista, joista voidaan tuomita sakko. Metsälakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 5 a ja 5 b §. Tästä johtuen pykälän 2 momentin 2 kohdan viittaukset korjattaisiin koskemaan 5, 5 a ja 5 b §:ää.

Metsälain muutoksen yhteydessä on tarkoitus antaa uusi valtioneuvoston asetus. Samalla kumottaisiin metsäasetus sekä maa- ja metsätalousministeriön päätös metsälain soveltamisesta. Pykälän 2 momentin 2, 3 ja 4 kohdasta viittaukset määräyksiin poistettaisiin. Kohtien 5 ja 6 viittaukset määräyksiin ovat asianmukaisia, koska ne tarkoittavat ministeriön tekemää hallintopäätöstä, joka voi sisältää määräyksiä.

20 §. *Korjaavat toimenpiteet.* Voimassa olevan metsälain 20 §:n 1 momentissa on muun ohessa viittaus metsälain 5 §:n 1–3 momenttiin ja 8 §:ään. Metsälakiin ehdotetaan lisättäväksi uusia pykäläitä ja tästä johtuen pykälässä oleva viittaus 5 §:n 1–3 momenttiin muutettaisiin koskemaan 5, 5 a ja 5 b §:ää.

21 a §. *Poliisiviranomaisen virka-apu.* Poliisiviranomaisen virka-avusta on säädetty metsäasetuksen 10 §:ssä. Ehdotettu pykälä olisi sisällöltään yhteneväinen metsäasetuksessa säädetyn kanssa. Metsäasetus kumottaisiin annettavalla valtioneuvoston asetuksella esitetyn lain voimaantulon jälkeen. Pykälän mukaan poliisiviranomainen olisi velvollinen tarvittaessa antamaan virka-apua

lain täytäntöönpanoa ja sen noudattamisen valvontaa koskevissa asioissa. Metsäkeskukset eivät ole valtion viranomaisia, vaan ne ovat niin sanottua välillistä valtionhallintoa. Virka-avusta olisi tämän vuoksi tarpeen säätää metsälaisia.

22 §. Ilmoitus poliisille. Voimassa olevan metsälain 22 §:n mukaan metsäkeskuksen on 18 §:ssä tarkoitetun teon tai laiminlyönnin todettuaan ilmoitettava asiasta syyttäjälle syytteen nostamista varten. Ilmoitus saadaan kuitenkin jättää tekemättä, jos tekoa tai laiminlyöntiä olosuhteet huomioon ottaen on pidettävä vähäisenä eikä yleisen edun ole katsottava vaativan syytteen nostamista. Käytännössä ilmoitus tehdään esitutkintalain (449/1987) mukaisesti poliisille, joka tekee asiassa esitutkinnan, jos on syytä epäillä, että on tapahtunut rikos. Poliisi toimittaa syyttäjälle esitutkintapöytäkirjan ja syyttäjä päättää syytteen nostamisesta. Säännöksessä oleva virheellisyys esitetään korjattavaksi ja ehdotetun 1 momentin mukaan, jos metsäkeskuksella olisi todennäköisiä perusteita epäillä 18 §:ssä tarkoitetun teon tai laiminlyönnin tapahtuneen, sen olisi ilmoitettava asiasta poliisille esitutkintaa varten. Myös voimassa olevan pykälän 1 momentin viimeisen virkkeen loppuosa esitetään korjattavaksi siten, että siitä poistettaisiin viittaus syytteen nostamiseen.

Pykälän muuttamisen yhteydessä muutettaisiin sen otsikko vastaamaan pykälän uutta sisältöä.

25 §. Metsäkeskuksen tehtävät. Voimassa olevan metsälain 25 §:n 1 momentin mukaan metsäkeskuksen tehtävänä on edistää tämän lain tarkoituksen toteutumista sekä valvoa tämän lain noudattamista noudattaen lisäksi, mitä näiden tehtävien hoidosta metsäkeskuksista ja metsätalouden kehittämiskeskuksesta annetussa laissa tai muualla säädetään tai määrätään. Metsäkeskuksen tehtävistä on säädetty metsäkeskuksista ja metsätalouden kehittämiskeskuksesta annetun lain (1474/1995) 1 ja 1 a §:ssä. Voimassa olevaa metsälain 25 §:n 1 momenttia esitetään selkiinnyttäväksi koskemaan vain metsälain valvontaa. Ehdotetun 1 momentin mukaan metsäkeskukset valvoisivat tämän lain noudattamista.

Metsäkeskuksista ja metsätalouden kehittämiskeskuksesta annetun lain 4 §:n mukaan metsäkeskukset ovat maa- ja metsätalousministeriön ohjauksen ja valvonnan alaisia. Koska metsäkeskukset eivät ole ministeriön alaisia viranomaisia vaan välillistä valtionhallintoa, pykälään ehdotetaan selvyuden vuoksi 2 momenttia, jonka nojalla maa- ja metsätalousministeriö voisi antaa metsäkeskuksille velvoittavia hallinnollisia määräyksiä metsälain noudattamisen valvonnasta. Maa- ja metsätalousministeriö antaa vuosittain tarkastusmääräyksen metsäkeskuksille valvontojen toteuttamiseksi.

Voimassa olevan 25 §:n nykyinen 2 momentti olisi jatkossa sanamuodoltaan samansisältöisenä ehdotetun 25 §:n 3 momentti. Pykälän 3 momentin mukaan kaavoitettavien ja kaavoitettujen alueiden osalta metsäkeskusten tulisi olla riittävässä yhteistyössä kuntien kanssa tämän lain ja maankäyttö- ja rakennuslain tavoitteiden yhteen sovittamiseksi.

26 §. Tarkemmat säännökset. Voimassa olevan metsälain 26 §:n mukaan tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella. Ehdotetaan, että 26 § kumotaan. Valtuutuksen säätämiseen laissa on perustuslakivaliokunnan vakiintuneessa käytännössä kohdistettu vaatimuksia täsmällisyydestä ja tarkkarajaisuudesta. Voimassa olevan lain 26 §:n valtuutus ei täytä tätä vaatimusta.

1.2 Rikoslain 48 a luku

3 §. Metsärikos. Rikoslain 48 a luvussa säädetään luonnonvararikoksista. Kyseisen luvun 3 §:n 1 momentin mukaan joka tahallaan tai törkeästi huolimattomuudesta hakkaa metsää metsälain (1093/1996) 5 §:n 2 momentin tai 5 §:n 4 momentin nojalla annetun kasvatus- tai uudistushakkuuta koskevan säännöksen tai määräyksen vastaisesti tai rikkoo suojametsäaluetta tai suoja-aluetta koskevaa metsälain tai sen nojalla annettua säännöstä tai määräystä, on tuomittava metsärikoksesta sakkoon tai vankeuteen enintään kahdeksi vuodeksi.

Rikoslain 48 a luvun 3 §:n 2 momentin mukaan metsärikoksesta tuomitaan myös se,

joka tahallaan vahingoittaa metsän hoito- tai käyttötoimenpiteellä ympäristöstään selvästi erottuvaa metsäluonnon monimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeää luonnontilaista tai luonnontilaisen kaltaista elinympäristöä metsälain tai sen nojalla annetun säännöksen tai määräyksen vastaisesti taikka ilman laissa edellytettyä lupaa tai lupaehdon vastaisesti siten, että teko on omiaan vaarantamaan kyseisen elinympäristön ominaispiirteiden säilymistä.

Metsälakiin ehdotetaan lisättäväksi muun ohella uusi 5 a §. Tämän vuoksi rikoslain 48 a luvun 3 §:n 1 momenttiin tulisi tehdä tekninen tarkistus, jolla esitettävistä muutoksista aiheutuvat viittaukset metsälakiin korjattaisiin. Rikoslain viittaus metsälain 5 §:n 2 momenttiin korjattaisiin viittauksiksi metsälain 5 §:n 1 momenttiin ja 5 a §:n 1 momenttiin sekä viittaus metsälain 5 §:n 4 momenttiin korjattaisiin viittauksiksi metsälain 5 §:n 2 momenttiin ja 5 a §:n 2 momenttiin.

2 Tarkemmat säännökset

Ehdotetut muutokset metsälakiin edellyttäisivät myös sekä metsäasetuksen että metsälain soveltamisesta annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen muuttamista. Sääntelyn selkiyttämiseksi ja yksinkertaistamiseksi metsäasetus ja edellä mainittu ministeriön päätös on tarkoitettu kumota metsälain muuttamisen myötä annettavalla valtioneuvoston asetuksella.

Esitykseen sisältyy useita valtuussäännöksiä. Niistä suurin osa koskee valtioneuvoston asetuksella annettavia tarkempia säännöksiä. Lisäksi eräistä teknisluonteisista seikoista säädettäisiin maa- ja metsätalousministeriön asetuksella. Ehdotettujen valtuussäännösten nojalla annettavien tarkempien säännösten ala ei kuitenkaan laajene asiallisesti verrattuna nykyiseen sääntelyyn. Tämä johtuu siitä, että ehdotetut valtuussäännökset aineellisesti sisältyvät jo nykyiseen lakiin, mutta edellyttävät täydennyksiä ja täsmennyksiä. Esityksen sisältämällä ehdotuksella valtuussäännöksiä tai nykyisten valtuussäännösten muuttamiseksi saatetaan siten lain valtuussääntely vastaamaan perustuslaissa asetettuja vaatimuksia.

Lakiehdotuksen 4 §:ään sisältyisivät säännökset kansallisesta ja alueellisesta metsäohjelmasta. Pykälän 3 momentin nojalla valtioneuvoston asetuksella säädettäisiin tarvittaessa tarkemmin alueellisen ohjelman sisällöstä, laadinnasta, määräajoista ja tarkistamisesta sekä vaikutusten arvioinnista.

Lakiehdotuksen 4 a §:ssä säädettäisiin metsäsuunnitelmasta. Valtioneuvoston asetuksella säädettäisiin tarkemmin pykälän 3 momentin nojalla suunnitelman ajantasaisuudesta, sisällöstä, laadinnasta ja tarkistamisesta.

Kasvatushakkuun edellytyksistä säädettäisiin lain 5 §:ssä. Pykälän 2 momentin mukaan valtioneuvoston asetuksella säädettäisiin tarkemmin kasvatushakkuussa jätettävien puiden määrästä ja puuston laadusta maan eri osissa ja erilaisilla kasvupaikoilla ottaen huomioon kasvatuskelpoisten puulajien ominaisuudet.

Lakiehdotuksen 5 a §:ssä säädettäisiin uudistushakkuun edellytyksistä. Valtioneuvoston asetuksella säädettäisiin pykälän 2 momentin mukaan tarkemmin uudistushakkuun edellytyksenä olevista puuston järeys- ja ikävaatimuksista sekä puuston laatua ja puiden määrää koskevista sekä muista vastaavista edellytyksistä maan eri osissa ja erilaisilla kasvupaikoilla ottaen huomioon kasvatuskelpoisten puulajien ominaisuudet. Lisäksi valtioneuvoston asetuksella säädettäisiin puuston huonoon kasvuun tai erityiskäyttöön liittyvistä taikka muista vastaavista erityisistä syistä, jotka puoltaisivat uudistushakkuun tekemistä ennen kuin puusto on saavuttanut riittävän järeiden tai iän.

Metsälain 8 §:ssä säädetään uuden puuston aikaansaamisesta. Valtioneuvoston asetuksella säädettäisiin pykälän 5 momentin mukaan tarkemmin taloudellisesti kasvatuskelpoisen taimikon arviointiperusteista, 1 momentissa tarkoitettujen velvoitteiden raukeamisen arvioimiseksi kohtuullisiksi katsottavista toimenpiteistä uuden puuston aikaansaamiseksi, 2 ja 3 momentissa tarkoitetuista perustamis- ja hoitotoimenpiteistä ja luontaisen uudistamisen toteuttamisen määräajoista sekä metsänuudistamisaineiston määrästä ja laadusta.

Lakiehdotuksen 8 a §:ään sisältyisivät perussäännökset uuden puuston aikaansaamisessa käytettävistä puulajeista. Pykälän 3 momentin mukaan valtioneuvoston asetuk-

sella annettaisiin tarkemmat säännökset Suomen luontaiseen lajistoon kuuluvista muista kuin 1 momentissa nimetyistä puula-jeista, eri puulajien soveltuvuudesta maan eri osiin ja eri kasvupaikoille, Suomen luontai-seen lajistoon kuuluvien muiden kuin 1 mo-mentissa nimettyjen puulajien ja siperianleh-tikuusen soveltuvuudesta taimikon perusta-miseen ja näiden puulajien erityisen käytön edellytyksistä. Lisäksi valtioneuvoston ase-tuksella säädettäisiin tarvittaessa tarkemmin Suomen luontaiseen lajistoon kuulumattomi-en puulajien käytöstä metsänviljelyyn.

Metsälain 10 §:ssä säädetään monimuotoi-suuden säilyttämisestä ja erityisen tärkeistä elinympäristöistä. Lakiehdotuksen 10 §:n 4 momentin mukaan edellä 2 momentissa tar-koitetuista elinympäristöistä säädettäisiin tarvittaessa tarkemmin valtioneuvoston ase-tuksella. Valtioneuvoston asetuksella säädet-täisiin tarkemmin myös mainittujen elinym-päristöjen käsittelyn perusteista sekä 3 mo-mentissa tarkoitetun veloitteen alueellisesta soveltamisesta ottaen huomioon kyseisten elinympäristöjen turvaamisen tarve maan eri osissa.

Lakiehdotuksen 14 §:ssä säädetään met-sänkätöilmoituksesta. Pykälän 4 momentin mukaan valtioneuvoston asetuksella säädet-täisiin tarkemmin pienikokoisen puuston hakkuusta.

Neuvotteluveloitteesta ja uuden puuston aikaansaamisen vakuudesta säädetään metsä-lain 15 §:ssä. Valtioneuvoston asetuksella säädettäisiin lakiehdotuksen 15 §:n 4 mo-mentin nojalla tarvittaessa tarkemmin va-kuusmenettelystä.

Lakiehdotuksen 4 §:n 3 momentin mukaan maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voitaisiin tarvittaessa säätää alueellisen met-säohjelman seurannasta. Lakiehdotuksen 14 §:n 4 momentin mukaan maa- ja metsä-talousministeriön asetuksella säädettäisiin 10 §:n mukaisten elinympäristöjen käsittelyn ilmoittamisesta metsänkätöilmoituksessa ja muista kyseisessä ilmoituksessa ilmoitetta-vista tiedoista. Lisäksi lakiehdotuksen 14 a §:n 3 momentin mukaan maa- ja metsä-talousministeriön asetuksella annettaisiin tar-kempia säännöksiä taimikon perustamisil-moituksen sisällöstä.

3 Voimaantulo

Ehdotetut lait sisältävät tavanmukaiset voimaantulosäännökset. Lait ehdotetaan tu-lemaan voimaan mahdollisimman pian.

Metsälain muuttamista koskevaan lakiin ehdotetun voimaantulosäännöksen 2 momen-tin mukaan ennen ehdotetun lain voimaantu-loa aloitettuun hakkuuseen ja siitä aiheutu-viin velvoitteisiin sovellettaisiin kyseisen lain voimaan tullessa voimassa olleita säännök-siä. Taloudellisesti kasvatuskelpoisen taimi-
kon arviointiin sovellettaisiin kuitenkin, mitä ehdotetun lain 8 §:n 1 momentissa säädetään kasvatuskelpoisten puiden keskipituudesta. Esimerkiksi taimikon perustamiseen käytet-
ävä määräaika on voimassa olevan metsälain mukaan viisi vuotta hakkuun aloittamisesta tai kolme vuotta hakkuun päättymisestä. La-
kiehdotuksen 8 §:n 2 momentin mukaan se olisi kolme vuotta hakkuun päättymisestä. Tilanteessa, jossa hakkuu aloitetaan ehdote-
tun lain voimaan tulemisen jälkeen, olisi esimerkiksi taimikon perustamista koskevat toimenpiteet saatettava loppuun kolmen vuo-
den kuluessa uudistushakkuun päättymisestä. Jos hakkuu päättyisi esimerkiksi 30 päivänä syyskuuta 2011, tulisi taimikon perustamis-
toimenpiteet tehdä vuoden 2014 syyskuun loppuun mennessä.

Kasvatuskelpoisten puiden keskipituutta koskevan säännöksen välitön soveltaminen ehdotetun metsälain muuttamista koskevan lain voimaan tullessa olisi tarkoituksenmu-
kaista, jotta lain soveltamisessa voitaisiin heti ottaa käyttöön tarkempi määrittely taloudelli-
sesti kasvatuskelpoisen taimikon arvioimi-
sessa.

Ennen metsälain muuttamista koskevan lain voimaantuloa voitaisiin ryhtyä lain täy-täntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

4 Suhde perustuslakiin ja säättä-misjärjestys

Esityksessä on kaksi liityntää perustuslais-sa säädettyihin perusoikeuksiin. Metsälaki liittyy toisaalta sekä perustuslain 15 §:ssä turvattuun omaisuuden suojaan että 20 §:ssä tarkoitettuun vastuuseen ympäristöstä. Met-sälaki asettaa rajoitteita ja velvoitteita met-sänomistajan harjoittamalle metsätaloudelle.

Metsänomistajille on säädetty kasvatusta- ja uudistushakkuuden toteuttamiseen liittyviä rajoitteita ja uudistushakkuun jälkeisiin toimiin liittyviä velvoitteita. Myös metsien biologisen monimuotoisuuden turvaamiseksi on asetettu rajoitteita puuston ja maan käsittelylle eräillä yleensä pienialaisilla elinympäristöillä. Esityksessä esitetään siirrettäväksi metsälakiin nykyisin ministeriön päätöksessä olevat metsänuudistamisessa käytettävien puulajien käyttämistä koskevat säännökset.

Perustuslain 15 §:n 1 momentin mukaan jokaisen omaisuus on turvattu. Perustuslakivaliokunta on metsälakia käsiteltäessä tuonut esiin kannan, jonka mukaan omaisuuden käyttövapauden rajoittamisen tulee olla suhteellisuusvaatimuksen mukaista. Tämä merkitsee perustuslakivaliokunnan näkemyksen mukaan sitä, että rajoituksen tulee olla välttämätön hyväksyttävän tarkoituksen saavuttamiseksi eikä se saa mennä pidemmälle kuin on perusteltua ottaen huomioon rajoituksen taustalla olevan yhteiskunnallisen intressin painavuus suhteessa omaisuudensuojaan. Rajoituksen laajuutta ja suhteellisuutta koskevan tarkastelun osalta on viime kädessä kysymys siitä, loukkaako rajoitus omistajan oikeutta omaisuutensa normaaliin, kohtuulliseen ja järkevään käyttöön (PeVL 22/1996 vp). Voimassa olevan metsälain velvoitteet ovat maanomistajan kannalta luonteeltaan kohtuullisia ja yhteiskuntakehitykseen sopivia. Rajoitteet ja velvoitteet eivät vaikuta yleensä merkittävästi yksittäisen metsänomistajan mahdollisuuksiin hyödyntää metsäomaisuuttaan taloudellisesti. Laissa ei säädetä omistusoikeuden rajoituksia toisen yksityisen hyväksi.

Perustuslakivaliokunta on aiemmin voimassa olleessa hallitusmuodossa säädettyyn omaisuuden suojaan liittyen todennut, että vähäisemmästä puuttumisesta omaisuuteen voidaan säätää tavallisessa järjestyksessä, kun taas ankarammat ja syvemmälle käyvät puuttumiset ovat mahdollisia vain perustuslainsäätämisenjärjestyksessä. Myös rajoituksen taustalla olevan intressin tärkeydellä on merkitystä. Mitä voimakkaammasta ja pakottavammasta yleisestä edusta on kysymys, sitä pidemmälle menevästä puuttumisesta kansalaisen oikeuksiin voidaan säätää tavallisella lailla (PeVL 14/1982 vp ja PeVL 2/1986 vp).

Metsänomistajille on metsälaissa säädetty metsien kestävä hoidon ja käytön edistämiseksi kasvatushakkuuden voimakkuutta ja uudistushakkuun aikaisinta toteuttamisajankohtaa koskeva rajoite sekä uudistushakkuun jälkeen puuston uudistamista koskeva velvoite. Metsälaki asettaa siten rajoitteita ja velvoitteita metsänomistajan omaisuuden käyttämiseksi. Aktiivisina toimina metsälaissa velvoitetaan ainoastaan uuden puuston aikaansaamiseen uudistushakkuun jälkeen. Voimassa olevassa 8 §:n 2 momentissa on säädetty taimikon perustamista koskeville toimille viiden tai kolmen vuoden määräaika. Näistä ensiksi mainittu määräaika lasketaan uudistushakkuun alkamisesta ja viimeksi mainittu uudistushakkuun päättymisestä. Esityksessä ehdotetaan metsälakiin jätettäväksi ainoastaan kolmen vuoden määräaika ja uudistushakkuun päättymisen määrittelyn lisäämistä. Nykyisin viimeksi mainittu asia on säädetty metsäasetuksessa. Uudistushakkuun päättymisen on välttämätöntä määritellä, koska päättymisen ajankohdasta alkaa metsänomistajaa koskeva velvoite uuden puuston tuottamiseen. Tämä on metsänomistajalle säädetyn velvoitteen alkamisen kannalta tärkeä ajankohta, jota ei voida säätää lakia alemmanasteisessa säädöksessä. Esityksen 8 §:n 1 momentissa määriteltäisiin taloudellisesti kasvatuskelpoinen taimikko saavutetuksi, kun kasvatuskelpoisten puiden keskipituus olisi 1,3 metriä eikä niiden kehitymistä uhkaksi välittömästi muu kasvillisuus. Nykyisin säädettyyn olevan kohtuullisen ajan arviointi on käytännössä ollut vaikeaa ja metsänomistajien yhdenvertaisen kohtelun kannalta ongelmallista. Muutos parantaisi metsänomistajan oikeusturvaa täsmentäessään kyseisen velvoitteen määrittelyä.

Edellä selvitetyn viiden vuoden määräajan poistaminen metsälaista katsotaan välttämättömäksi, jotta uudistushakkuun jälkeisten toimien viivästymisen aiheuttamaa taimikoiden laadun alenemissuuntausta saataisiin vähentämään. Näin vaikutettaisiin kansantaloudellisesti tärkeiden metsävarojen säilyttämiseen ja kasvun turvaamiseen. Yleensä metsänomistajien tavoitteena on saada metsistään tasaisesti tuottoa. Taimikon perustamista koskevien velvoitteiden tavoitteena on varmistaa metsien tuotto myös tulevaisuudessa.

Esitys on siten taloudellisesti tarkoituksenmukainen myös yksittäisen maanomistajan näkökulmasta. Taloudelliset näkökohdat huomioon ottaen taimikon perustamista koskevia velvoitteita voidaan pitää oikeasuuntaisina. Yksi määraajan laskennan alkamisajankohta selkeyttäisi tilannetta myös metsänomistajan oikeusturvan kannalta.

Perustuslakivaliokunta on metsälain käsitelyn yhteydessä ottanut kannan, jonka mukaan metsälaissa olevan sääntelyn taustalla olevat kansantaloudelliset ja luonnonarvojen säilyttämistä koskevat intressit täyttävät perusoikeusrajoitukselle asetettavan hyväksyttävän perusteen vaatimuksen. Metsätalouden turvaamistarve on Suomen kansantaloudelle elintärkeä (PeVL 22/1996 vp). Nykyisen metsälain uudistushakkuun jälkeisen uudistamisvelvoitteen voidaan katsoa aiheutuvan painavista yleisistä syistä. Metsänomistajalla on itsellään lähtökohtaisesti mahdollisuus valita, miten hän tämän uudistusvelvoitteen täyttää. Metsälain velvoitteet koskevat kaikkia metsänomistajia yleisesti eivätkä ainoastaan jotakin rajoitettua ryhmää. Perustuslakivaliokunnan näkemys on myös, että hakkuuta koskevat rajoitukset ja puuston uudistamisvelvoitteet ovat oikeasuhtaiset kansantaloudelle tärkeään metsätalouden turvaamisintressiin ja metsäomaisuuden yksityistaloudellisiin hyödyntämismahdollisuuksiin nähden (PeVL 22/1996 vp).

Perustuslain 20 §:n 1 momentin mukaan vastuu luonnosta ja sen monimuotoisuudesta, ympäristöstä ja kulttuuriperinnöstä kuuluu kaikille. Pykälän 2 momentin mukaan julkisen vallan on pyrittävä turvaamaan jokaiselle oikeus terveelliseen ympäristöön sekä mahdollisuus vaikuttaa elinympäristöään koskevaan päätöksentekoon. Omaisuuteen liittyvälle sääntelylle on perustuslakivaliokunta todennut olevan painavat yhteiskunnalliset perusteet, jos laissa asetetut tavoitteet ovat omiaan myötävaikuttamaan siihen, että luonnon ja ympäristön monimuotoisuus säilyy perustuslain 20 §:n 1 momentissa tarkoitettulla tavalla (PeVL 33/2008 vp). Perustuslain 20 §:ssä tarkoitettua perusoikeuden edistämistä toteuttaa myös se, että pyritään säilyttämään metsävarat tuleville sukupolville. Metsälain tarkoituksena on edistää metsien taloudellisesti, ekologisesti ja sosiaalisesti kes-

tävää hoitoa ja käyttöä siten, että metsät antavat kestävästi hyvän tuoton samalla, kun niiden biologinen monimuotoisuus säilytetään.

Metsälain 8 a §:ssä säädettäisiin uudistushakkuun jälkeisen taimikon perustamisessa käytettävistä puulajeista. Alkuperältään sopivan metsänviljelyaineiston valinta on olennaista metsänviljelyn onnistumiselle. Alkuperältään väärän aineiston käyttö voi aiheuttaa myös haitallisia muita vaikutuksia kuten alttiutta puuston hyönteis-, sieni- ja nisäkästuhoille. Perustuslakivaliokunnan edellä mainitun kannan mukaan metsätalouden turvaamistarve on Suomen kansantaloudelle elintärkeä (PeVL 22/1996 vp). Terveen, sopivan ja elinvoimaisen metsänviljelyaineiston käyttäminen on välttämätöntä, jotta hyvän puuston tuottaminen turvataan.

Esityksen keskeisimpänä tavoitteena on saattaa metsälaki perustuslain 80 §:ssä asetettujen vaatimusten mukaiseksi. Metsälakiin tehtäisiin perustuslaista johtuvia valtuussäännöksiä koskevia täydennyksiä ja täsmennyksiä. Metsälakiin esitetään myös siirrettäväksi voimassa olevaan metsäasetukseen ja ministeriön päätökseen metsälain soveltamisesta sisältyvä muutama yksilön oikeuksien ja velvollisuuksien perusteisiin liittyvä säännös. Näitä asiakokonaisuuksia olisivat uudistushakkuun päättymisen määrittely lakiehdotuksen 8 §:n 2 momentissa ja puuston uudistamisessa käytettäviin puulajeihin liittyvät säännökset 8 a §:ssä.

Perustuslain 80 §:ssä säädetään asetuksen antamisesta ja lainsäädäntövallan siirtämisestä. Säännöksen 1 momentin mukaan tasavallan presidentti, valtioneuvosto ja ministeriö voivat antaa asetuksia perustuslaissa tai muussa laissa säädetyn valtuuden nojalla. Lailla on kuitenkin säädettävä yksilön oikeuksien ja velvollisuuksien perusteista sekä asioista, jotka perustuslain mukaan muuten kuuluvat lain alaan. Jos asetuksen antajasta ei ole erikseen säädetty, asetuksen antaa valtioneuvosto. Uuden perustuslain säätämisen myötä yksilön oikeuksien ja velvollisuuksien perusteiden säätämiseen on kiinnitetty entistä tarkempaa huomiota. Asetuksen antaja voidaan lailla valtuuttaa antamaan tarkempia säännöksiä yksilön oikeuksiin ja velvollisuuksiin liittyvistä vähäisistä yksityiskohdis-

ta. Valtuutuksen säätämiseen laissa on perustuslakivaliokunnan lausuntokäytännössä kohdistettu erityisesti vaatimuksia sääntelyn täsmällisyydestä ja tarkkuudesta (PeVL 19/2002 vp ja PeVL 40/2002 vp). Perustuslakivaliokunta on myös korostanut lausuntokäytännössään, että valtioneuvoston asetuksella ei voida antaa yleisiä oikeussääntöjä esimerkiksi yksilön oikeuksien tai velvollisuuksien perusteista eikä asioista, jotka perustuslain mukaan muuten kuuluvat lain alaan (PeVL 16/2002 vp).

Kun arvioidaan sitä, tuleeko asetuksenantovaltuus laissa osoittaa valtioneuvostolle vai ministeriölle, perustuslakiuudistuksen yhteydessä on todettu lähtökohtana, että valtioneuvoston yleisistunto antaa asetukset laajakantoisista ja periaatteellisesti tärkeistä asioista sekä niistä muista asioista, joiden merkitys sitä vaatii. Tämä periaate ilmenee valtioneuvoston päätöksentekoa koskevasta perustuslain 67 §:stä. Perustuslakivaliokunnan lausuntokäytännössä on myös tuotu esiin perustuslain 80 §:n 1 momentin eräänä lähtökohtana se, että ministeriölle voidaan osoittaa asetuksenantovaltaa lähinnä teknisluonteisissa sekä yhteiskunnalliselta ja poliittiselta merkitykseltään vähäisheikoissa asioissa (PeVL 33/2004 vp). Tiettyjen asiakokonaisuuksien osalta esitetään jatkossa metsälaissa valtioneuvostolle asetuksenantovaltuus nykyisin ministeriölle säädetyn valtuuden sijaan. Valtioneuvostolle määritelty asetuksenantovaltuus sisältyisi lakiehdotuksen 5 §:n 2 momenttiin, 5 a §:n 2 momenttiin, 8 §:n 5 momenttiin ja 8 a §:n 3 momenttiin.

Lisäksi eräitä valtuussäännöksiä on vähäisessä määrin muutettu perustuslain edellyttämän täsmällisyyden ja tarkkarajaisuuden vaatimuksen noudattamiseksi. Näitä tarkennuksia tehtäisiin viimeksi mainituista pykälistä 5 §:n 2 momentissa ja 5 a §:n 2 momentissa. Uusia valtuussäännöksiä olisi 4 a §:n 3 momentissa, 8 §:n 5 momentissa ja 8 a §:n 3 momentissa. Näistä valtuussäännöksistä 8 §:n 5 momentin valtuussäännökset ovat pääosin voimassa olevaa 8 §:n 5 momenttia

vastaavia kuitenkin täsmennettynä. Lisäksi tarkempien säännösten antajana olisi valtioneuvosto 15 §:n 4 momentissa.

Esitys sisältää maa- ja metsätalousministeriölle osoitettuja asetuksenantovaltuuksia. Ne sisältyvät lakiehdotuksen 4 §:n 3 momenttiin, 14 §:n 4 momenttiin ja 14 a §:n 3 momenttiin. Asetuksella säädettävät seikat olisivat teknisluonteisia, joissa määritettäisiin esimerkiksi lomakkeilla ilmoitettavat yksityiskohtaiset tiedot. Tämän vuoksi ministeriön asetusta olisi pidettävä asianmukaisena säädöstasona tässä yhteydessä.

Metsälaki on säädetty perustuslakia edeltäneen valtiopäiväjärjestyksen (7/1928) 66 §:n mukaisessa, tavallisessa lainsäätämisyjärjestyksessä. Metsälaissa säädetyt metsien kasvatushakkuita ja uudistushakkuita koskevat säännökset pysyisivät sisällöllisesti voimassa olevan lain mukaisina. Metsälain 8 §:n 2 momenttiin ehdotetaan siirrettäväksi metsäasetuksesta määritelmä siitä, milloin uudistushakkuu katsottaisiin päättyneeksi. Nykyisin uudistushakkuun päättyminen on määritelty metsäasetuksen 3 §:n 2 momentissa ehdotetun 8 §:n 2 momentin lisäyksen kanssa samansisältöisesti. Esityksessä ehdotetut lakiin lisättävät säännökset taimikon perustamisessa käytettävistä puulajeista ovat metsätalouden turvaamisintressi, metsävarojen säilyttäminen ja maanomistajan yksityistaloudelliset hyödyntämisenäkökohdat huomioon ottaen perusteltuja. Esitettävät muutosehdotukset metsälakiin eivät edellytä lain säätämisyjärjestyksen arviointia.

Ehdotetuissa valtuussäännöksissä on otettu huomioon perustuslain 80 §:ää koskeva perustuslakivaliokunnan tulkintakäytäntö. Edellä mainituilla perusteilla katsotaan, että metsälain ja rikoslain muuttamista koskevat lait voitaisiin säätää perustuslain 72 §:n mukaisessa, tavallisessa lainsäätämisyjärjestyksessä.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki**metsälain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 12 päivänä joulukuuta 1996 annetun metsälain (1093/1996) 26 §,
muutetaan 2 §:n 3 momentti, 3 §:n 3 momentti, 4 ja 5 §, 8 §:n 1, 2 ja 5 momentti, 10 §:n
 4 momentti, 11 §:n 2 momentti, 12 §:n 3 momentti, 13 ja 14 §, 14 a §:n 3 momentti, 15 §:n
 4 momentti, 18 §:n 2 momentti, 20 §:n 1 momentti, 22 §:n 1 momentti ja 25 §,
 sellaisina kuin niistä ovat 8 §:n 2 momentti, 14 § ja 14 a §:n 3 momentti laissa 1224/1998,
 18 §:n 2 momentti laissa 520/2002 ja 25 § osaksi laissa 137/1999, sekä
lisätään lakiin uusi 4 a, 5 a, 5 b, 8 a ja 21 a § seuraavasti:

1 luku

Yleiset säännökset

2 §

Soveltamisala

Metsän hoitamisessa ja käyttämisessä on tämän lain lisäksi noudatettava, mitä muinaismuistolain (295/1963) 1, 4, 5 ja 13–16 §:ssä, luonnonsuojelulain 5 a, 9, 29–35, 39, 42, 47–49, 55, 56 ja 57 a §:ssä sekä 10 luvussa taikka muussa laissa säädetään. Luonnonsuojelualueen perustamisesta, alueen liittämisestä luonnonsuojelualueeseen ja luonnonmuistomerkin rauhoittamisesta säädetään luonnonsuojelulaissa.

3 §

Maankäyttömuodon muuttaminen

Jos metsätalousmaata, joka on ilmoitettu otettavaksi muuhun käyttöön, ei ole kolmen vuoden kuluessa hakkuun tai muun toimenpiteen päättymisestä otettu tähän käyttöön, so-

velletaan alueeseen ja sillä suoritettuun hakkuuseen tai muuhun toimenpiteeseen tämän lain säännöksiä.

4 §

Kansallinen ja alueellinen metsäohjelma

Maa- ja metsätalousministeriö laatii kansallisen metsäohjelman yhteistyössä muiden ministeriöiden, metsäsektoria edustavien ja muiden tarpeellisten tahojen kanssa. Ohjelman päämääränä on lisätä kansalaisten hyvinvointia hyödyntämällä metsiä monipuolisesti kestävä kehityksen periaatteita noudattaen. Ministeriö seuraa ohjelman toteutumista ja tarkistaa ohjelmaa tarvittaessa.

Metsäkeskus laatii toiminta-alueelleen alueellisen metsäohjelman ja seuraa sen toteutumista. Ohjelmaa laadittaessa metsäkeskuksen tulee olla yhteistyössä alueen metsätaloutta edustavien ja muiden tarpeellisten tahojen kanssa. Ohjelmaa tarkistetaan tarpeen vaatiessa. Ohjelma sisältää metsien kestävä hoidon ja käytön edistämiseksi asetettavat yleiset tavoitteet, kestävä metsätalouden rahoitusta koskevassa lainsäädännössä tarkoitettuille toimenpiteille ja niiden rahoittamiselle

asetettavat tavoitteet sekä alueen metsätalouden kehittämiseksi asetettavat yleiset tavoitteet. Ohjelmaan ei oteta tietoja, jotka ovat yksilöitävissä yksittäisen metsäkiinteistön osalta.

Alueellisen metsäohjelman sisällöstä, laadinnasta, määräajoista ja tarkistamisesta sekä vaikutusten arvioinnista säädetään tarvittaessa tarkemmin valtioneuvoston asetuksella. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan tarvittaessa säätää alueellisen metsäohjelman seurannasta.

4 a §

Metsäsuunnitelma

Metsäsuunnitelmalla tarkoitetaan metsänomistajan yhden tai useamman metsäkiinteistön metsien puuvaroja ja tilaa sekä hoitoa ja käyttöä koskevaa ajantasaista suunnitelmaa, joka on laadittu usealle vuodelle. Metsäsuunnitelmassa esitetyt toimenpiteet eivät saa olla suunnitelman laatimisajankohtana voimassa olevien metsien hoitoa ja käyttöä koskevien säännösten vastaisia.

Edellä 1 momentissa säädetty vaatimukset täyttävä metsäsuunnitelma on suunnitelma, jota tarkoitetaan yhteismetsälain (109/2003) 31 §:ssä, metsänhoitoyhdistyksistä annetun lain (534/1998) 10 §:n 1 momentin 1 kohdassa, ortodoksisen kirkon kirkkojärjestyksen (174/2007) 117 §:ssä ja kirkkojärjestyksen (1055/1993) 15 luvun 8 a §:ssä.

Metsäsuunnitelman ajantasaisuudesta, sisällöstä, laadinnasta ja tarkistamisesta säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

5 §

Kasvatushakkuu

Kasvatushakkuu on tehtävä alueelle jäljelle jäävän puuston kasvattamista edistävällä tavalla. Hakkuu on tehtävä siten, että hakkuualueelle jää riittävästi kasvatuskelpoista puustoa.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin kasvatushakkuussa jätettävien puiden määrästä ja puuston laadusta maan eri osissa ja erilaisilla kasvupaikoilla ottaen

huomioon kasvatuskelpoisten puulajien ominaisuudet.

5 a §

Uudistushakkuu

Uudistushakkuu on tehtävä uuden puuston aikaansaamista edellyttävällä tavalla. Uudistushakkuu saadaan tehdä, kun puusto on saavuttanut riittävän järeyden tai iän taikka jos erityiset syyt sitä muuten puoltavat. Uudistushakkuu voidaan toteuttaa luontaiseen uudistumiseen tähtäävällä tavalla, jos alueella on puuston, maaperän ja pintakasvillisuuden perusteella ennalta arvioiden riittävät edellytykset luontaisen taimiaineoksen muodostumiseen.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin uudistushakkuun edellytyksenä olevista puuston järeys- ja ikävaatimuksista sekä puuston laatua ja puiden määrää koskevista sekä muista vastaavista edellytyksistä maan eri osissa ja erilaisilla kasvupaikoilla ottaen huomioon kasvatuskelpoisten puulajien ominaisuudet. Valtioneuvoston asetuksella säädetään puuston huonoon kasvuun tai erityiskäyttöön liittyvistä taikka muista vastaavista erityisistä syistä, jotka puoltavat uudistushakkuun tekemistä ennen kuin puusto on saavuttanut riittävän järeyden tai iän.

5 b §

Hakkuun toteutus

Hakkuu ja toimenpiteet sen yhteydessä on toteutettava niin, että vältetään hakkuualueelle kasvamaan jätettävän ja hakkuualueen ulkopuolella kasvavan puuston vahingoittamista. Lisäksi on vältettävä aiheuttamasta puuston kasvuolosuhteita heikentäviä maastovaurioita.

8 §

Uuden puuston aikaansaaminen

Uudistushakkuun jälkeen alueelle on saatava taloudellisesti kasvatuskelpoinen taimikko. Se on saavutettu, kun kasvatuskelpoisten puiden keskipituus on 1,3 metriä eikä niiden

kehittymistä uhkaa välittömästi muu kasvillisuus.

Taimikon perustamista koskevat toimenpiteet on saatettava loppuun kolmen vuoden kuluessa uudistushakkuun päättymisestä. Uudistushakkuu katsotaan päättyneeksi, kun hakkuu on edennyt niin pitkälle, että hakkuualalle on syntynyt metsänuudistamista edellyttävä aukko tai hakkuualueella ei enää ole 5 §:n 1 momentissa tarkoitettua kasvatuskelpoista puustoa.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin taloudellisesti kasvatuskelpoisen taimikon arviointiperusteista, 1 momentissa tarkoitettun velvoitteen raukeamisen arvioimiseksi kohtuullisiksi katsottavista toimenpiteistä uuden puuston aikaansaamiseksi, 2 ja 3 momentissa tarkoitetuista perustamis- ja hoitotoimenpiteistä ja luontaisen uudistamisen toteuttamisen määräajoista sekä metsänuudistamisaineiston määrästä ja laadusta.

8 a §

Uuden puuston aikaansaamisessa käytettävät puulajit

Edellä 8 §:n 1 momentissa tarkoitettun taimikon saa perustaa männyn, kuusen, rauduskoivun, hieskoivun ja haavan sellaisilla siemenillä tai taimilla, jotka soveltuvat alkuperältään ja muilta ominaisuuksiltaan uudistettavan alueen olosuhteisiin. Taimikon voi perustaa myös muilla Suomen luontaiseen lajistoon kuuluvilla puulajeilla ja siperianlehtikuusella, jos siihen on erityisiä syitä ja jos puulajin siemenet tai taimet soveltuvat alkuperältään ja muilta ominaisuuksiltaan alueen olosuhteisiin.

Jos taimikko perustetaan Suomen luontaiseen lajistoon kuulumattomilla puulajeilla, sen, jonka on huolehdittava uuden puuston aikaansaamisesta, on esitettävä 14 §:ssä tarkoitettussa metsänkäyttöilmoituksessa riittävä selvitys niiden kasvatuskelpoisuudesta ja alkuperän soveltuvuudesta uudistettavan alueen olosuhteisiin.

Valtioneuvoston asetuksella annetaan tarkemmat säännökset Suomen luontaiseen lajistoon kuuluvista muista kuin 1 momentissa nimetyistä puulajeista, eri puulajien soveltu-

vuudesta maan eri osiin ja eri kasvupaikoille, Suomen luontaiseen lajistoon kuuluvien muiden kuin 1 momentissa nimettyjen puulajien ja siperianlehtikuusen soveltuvuudesta taimikon perustamiseen ja näiden puulajien erityisen käytön edellytyksistä. Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarvittaessa tarkemmin Suomen luontaiseen lajistoon kuulumattomien puulajien käytöstä metsänviljelyyn.

10 §

Monimuotoisuuden säilyttäminen ja erityisen tärkeät elinympäristöt

Edellä 2 momentissa tarkoitetuista elinympäristöistä säädetään tarvittaessa tarkemmin valtioneuvoston asetuksella. Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin myös mainittujen elinympäristöjen käsittelyn perusteista sekä 3 momentissa tarkoitettun velvoitteen alueellisesta soveltamisesta ottaen huomioon kyseisten elinympäristöjen turvaamisen tarve maan eri osissa.

11 §

Poikkeuslupa

Lupaa ei kuitenkaan saa myöntää, jos kysymyksessä olevaa toimenpidettä varten on myönnetty tai myönnetään kestävänsä metsätalouden rahoitusta koskevassa lainsäädännössä tarkoitettua ympäristötukea tai muuten riittävä tuki valtion varoista.

12 §

Metsätalous suojametsissä

Edellä 2 momentissa tarkoitetuista kotitarvepuun ottoa koskevista rajoituksista on maksettava maanomistajalle taikka hallinto-oikeuden tai muun sellaisen erityisen oikeuden haltijalle puuston hakkuuarvon mukainen korvaus. Korvausta ei makseta Metsähallitukselle eikä muulle valtion maaomaisuuden haltijalle. Korvauksen myöntää hakemukses-

ta metsäkeskus. Metsäkeskus laatii kestävän metsätalouden rahoitusta koskevassa lainsäädännössä tarkoitettulle yksityiselle maanomistajalle tämän pyynnöstä veloituksetta suoja-metsäalueella vaadittavan hakkuu- ja uudistamissuunnitelman.

13 §

Suoja-alueet

Jos metsän säilyminen asutuksen tai viljelyn suojaamiseksi tuulille erittäin alttiilla meren tai sisävesien saarilla ja rannoilla taikka ylänneillä ja jyrkänneillä taikka maanvyörymien ehkäisemiseksi vaatii suurempia rajoituksia metsän käytössä kuin mitä tämän lain 5, 5 a, 5 b, 6, 8 ja 8 a §:ssä säädetään, maa- ja metsätalousministeriö voi päättää pienialaisten, metsän säilymisen ja sen suojavaikutuksen kannalta arimpien alueiden muodostamisesta suoja-alueiksi sekä antaa määräyksiä suoja-alueilla sallittavasta, metsän säilymiseksi tarpeellisesta metsän käytöstä. Ennen päätöksen antamista on kuultava 12 §:n 1 momentissa mainittuja tahoja.

14 §

Metsänkättilmoitus

Maanomistajan taikka hallintaoikeuden tai muun sellaisen erityisen oikeuden haltijan on tehtävä aiotusta hakkuusta ja uudistushakkuun osalta uudistamistavasta sekä 10 §:n mukaisten elinympäristöjen muusta käsittelystä metsäkeskukselle ilmoitus (*metsänkättilmoitus*). Ilmoitus on tehtävä vähintään 14 päivää ja enintään kaksi vuotta ennen hakkuun tai muun toimenpiteen aloittamista. Ilmoitus on tehtävä kirjallisesti. Ilmoitus katsotaan toimitetuksi metsäkeskukselle, kun se on saapunut metsäkeskuksen toimipaikkaan taikka kun ilmoitus tai vastaavat tiedot on toimitettu metsäkeskuksen toimihenkilölle.

Metsänkättilmoitusta ei kuitenkaan tarvitse tehdä seuraavista hakkuista, elleivät ne 2 kohdassa tarkoitettua hakkuuta lukuun ottamatta kohdistu 10 §:n 3 momentissa tarkoitettuun elinympäristöön:

- 1) kotitarvehakkuusta;
- 2) suojametsäalueella 12 §:n 2 momentissa tarkoitettun, hyväksytyin hakkuu- ja uudistamissuunnitelman mukaisesta hakkuusta;
- 3) pienikokoisen puuston hakkuusta;
- 4) tie-, oja-, vesijohto-, viemäri-, sähkö- tai muun vastaavan linjan hakkuusta.

Metsäkeskus voi hakemuksesta myöntää poikkeuksen 1 momentissa tarkoitettusta määräajasta.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin pienikokoisen puuston hakkuusta. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetään 10 §:n mukaisten elinympäristöjen käsittelyn ilmoittamisesta metsänkättilmoituksessa ja muista kyseisessä ilmoituksessa ilmoitettavista tiedoista.

14 a §

Taimikon perustamisilmoitus

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella annetaan tarkempia säännöksiä taimikon perustamisilmoituksen sisällöstä.

15 §

Neuvotteluvelvoite ja uuden puuston aikaansaamisen vakuus

Vakuusmenettelystä säädetään tarvittaessa tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

18 §

Metsärikos ja metsärikkomus

Joka tahallaan tai huolimattomuudesta

1) laiminlyö antaa 14 §:ssä säädetyn metsänkättilmoituksen tai tekee ilmoituksen säädetyn 14 vuorokauden määräajan jälkeen;

2) rikkoo 5, 5 a tai 5 b §:n puuston hakkuuta koskevaa säännöstä tai sen nojalla annettua säännöstä;

3) rikkoo 8 §:n uuden puuston aikaansaamista koskevaa säännöstä tai sen nojalla annettua säännöstä;

4) tekee metsän monimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeään elinympäristöön kohdistuvan hoito- tai käyttötoimenpiteen 10 §:n tai sen nojalla annetun säännöksen vastaisesti taikka ilman lupaa tai lupaehdon vastaisesti;

5) rikkoo 12 §:n 1 tai 2 momentin metsätaloutta suojametsissä koskevaa säännöstä tai niiden nojalla annettua määräystä; tai

6) rikkoo 13 §:n suoja-alueita koskevaa säännöstä tai sen nojalla annettua määräystä, on tuomittava, jollei teosta muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, *metsärikkomuksesta* sakkoon.

20 §

Korjaavat toimenpiteet

Joka käsittelee metsää 5, 5 a tai 5 b §:n, 10 §:n 3 momentin tai 12 §:n 1 tai 2 momentin säännösten tai niiden nojalla annettujen säännösten tai määräysten taikka 13 §:n nojalla annettujen määräysten vastaisesti taikka laiminlyö uuden puuston aikaansaamista koskevan velvoitteen, on velvollinen poistamaan lainvastaisen toimenpiteen vaikutukset tai palauttamaan vallinneen olotilan siinä määrin kuin se on kohtuullisin kustannuksin mahdollista taikka täyttämään uudistamisvelvollisuutensa 8 §:n mukaisesti.

21 a §

Poliisiviranomaisen virka-apu

Poliisiviranomainen on velvollinen tarvittaessa antamaan virka-apua tämän lain täytäntöönpanoa ja sen noudattamisen valvontaa koskevissa asioissa.

22 §

Ilmoitus poliisille

Jos metsäkeskuksella on todennäköisiä perusteita epäillä 18 §:ssä tarkoitetun teon tai laiminlyönnin tapahtuneen, sen on ilmoitettava asiasta poliisille esitutkintaa varten. Ilmoitus saadaan kuitenkin jättää tekemättä, jos teko tai laiminlyönti on olosuhteet huomioon ottaen vähäinen eikä yleinen etu vaadi asian tarkempaa selvittämistä.

25 §

Metsäkeskuksen tehtävät

Metsäkeskukset valvovat tämän lain noudattamista.

Maa- ja metsätalousministeriöllä on oikeus antaa tarkempia määräyksiä metsäkeskuksille tämän lain noudattamisen valvonnasta.

Kaavoitettavien ja kaavoitettujen alueiden osalta metsäkeskuksen tulee olla riittävässä yhteistyössä kuntien kanssa tämän lain ja maankäyttö- ja rakennuslain tavoitteiden yhteen sovittamiseksi.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Ennen tämän lain voimaantuloa aloitettuun hakkuuseen ja siitä aiheutuviin velvoitteisiin sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä. Taloudellisesti kasvatuskelpoisen taimikon arviointiin sovelletaan kuitenkin, mitä 8 §:n 1 momentissa säädetään kasvatuskelpoisten puiden keskipituudesta.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

2.

Laki**rikoslain 48 a luvun 3 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 19 päivänä joulukuuta 1889 annetun rikoslain (39/1889) 48 a luvun 3 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 515/2002, seuraavasti:

48 a luku

Luonnonvararikoksista

3 §

Metsärikos

mentin nojalla annetun kasvatus- tai uudistushakkuuta koskevan säännöksen vastaisesti taikka

2) rikkoo suojametsäaluetta tai suojaaluetta koskevaa metsälain tai sen nojalla annettua säännöstä tai määräystä,
 on tuomittava *metsärikoksesta* sakkoon tai vankeuteen enintään kahdeksi vuodeksi.

Joka tahallaan tai törkeästä huolimattomuudesta

1) hakkaa metsää metsälain (1093/1996) 5 §:n 1 momentin tai 5 a §:n 1 momentin taikka 5 §:n 2 momentin tai 5 a §:n 2 mo-

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20 _____.

Helsingissä 4 päivänä joulukuuta 2009

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

*Liite
Rinnakkaistekstit*

1.

Laki

metsälain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 12 päivänä joulukuuta 1996 annetun metsälain (1093/1996) 26 §,
muutetaan 2 §:n 3 momentti, 3 §:n 3 momentti, 4 ja 5 §, 8 §:n 1, 2 ja 5 momentti, 10 §:n 4 momentti, 11 §:n 2 momentti, 12 §:n 3 momentti, 13 ja 14 §, 14 a §:n 3 momentti, 15 §:n 4 momentti, 18 §:n 2 momentti, 20 §:n 1 momentti, 22 §:n 1 momentti ja 25 §, sellaisina kuin niistä ovat 8 §:n 2 momentti, 14 § ja 14 a §:n 3 momentti laissa 1224/1998, 18 §:n 2 momentti laissa 520/2002 ja 25 § osaksi laissa 137/1999, sekä *lisätään* lakiin uusi 4 a, 5 a, 5 b, 8 a ja 21 a § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

1 luku

1 luku

Yleiset säännökset

Yleiset säännökset

2 §

2 §

Soveltamisala

Soveltamisala

Metsän hoitamisessa ja käyttämisessä on tämän lain lisäksi noudatettava, mitä luonnonsuojelulain 9, 29–35, 39, 42, 47–49, 55 ja 56 §:ssä sekä 10 luvussa taikka muussa laissa säädetään. Luonnonsuojelualan perustamisesta, alueen liittämistä luonnonsuojelualueeseen ja luonnonmuistomerkin rauhoittamisesta on voimassa, mitä luonnonsuojelulaissa säädetään.

Metsän hoitamisessa ja käyttämisessä on tämän lain lisäksi noudatettava, mitä *muinaismuistolain (295/1963) 1, 4, 5 ja 13–16 §:ssä*, luonnonsuojelulain 5 a, 9, 29–35, 39, 42, 47–49, 55, 56 ja 57 a §:ssä sekä 10 luvussa taikka muussa laissa säädetään. Luonnonsuojelualan perustamisesta, alueen liittämistä luonnonsuojelualueeseen ja luonnonmuistomerkin rauhoittamisesta säädetään luonnonsuojelulaissa.

3 §

Maankäyttömuodon muuttaminen

Jos metsätalousmaata, joka on ilmoitettu otettavaksi muuhun käyttöön, ei ole viiden vuoden kuluessa hakkuun tai muun toimenpiteen aloittamisesta otettu tähän käyttöön, sovelletaan alueeseen ja sillä suoritettuun hakkuuseen tai muuhun toimenpiteeseen tämän lain säännöksiä.

4 §

Metsätalouden alueellinen tavoiteohjelma

Metsäkeskus laatii toiminta-alueelleen metsätalouden alueellisen tavoiteohjelman ja seuraa sen toteutumista. Ohjelmaa laadittaessa metsäkeskuksen tulee olla yhteistyössä alueen metsätaloutta edustavien ja muiden tarpeellisten tahojen kanssa. Ohjelmaa tarkistetaan tarpeen vaatiessa.

Ohjelma sisältää metsien kestävän hoidon ja käytön edistämiseksi asetettavat yleiset tavoitteet, kestävän metsätalouden rahoituksesta annetussa laissa (1094/1996) tarkoitetuille toimenpiteille ja niiden rahoittamiselle asetettavat tavoitteet sekä alueen metsätalouden kehittämiseksi asetettavat yleiset tavoitteet. Ohjelmaan ei oteta tietoja, jotka ovat yksilöivissä yksittäisen tilan osalta.

3 §

Maankäyttömuodon muuttaminen

Jos metsätalousmaata, joka on ilmoitettu otettavaksi muuhun käyttöön, ei ole kolmen vuoden kuluessa hakkuun tai muun toimenpiteen päättymisestä otettu tähän käyttöön, sovelletaan alueeseen ja sillä suoritettuun hakkuuseen tai muuhun toimenpiteeseen tämän lain säännöksiä.

4 §

Kansallinen ja alueellinen metsäohjelma

Maa- ja metsätalousministeriö laatii kansallisen metsäohjelman yhteistyössä muiden ministeriöiden, metsäsektoria edustavien ja muiden tarpeellisten tahojen kanssa. Ohjelman päämääränä on lisätä kansalaisten hyvinvointia hyödyntämällä metsiä monipuolisesti kestävän kehityksen periaatteita noudattaen. Ministeriö seuraa ohjelman toteutumista ja tarkistaa ohjelmaa tarvittaessa.

Metsäkeskus laatii toiminta-alueelleen *alueellisen metsäohjelman* ja seuraa sen toteutumista. Ohjelmaa laadittaessa metsäkeskuksen tulee olla yhteistyössä alueen metsätaloutta edustavien ja muiden tarpeellisten tahojen kanssa. Ohjelmaa tarkistetaan tarpeen vaatiessa. Ohjelma sisältää metsien kestävän hoidon ja käytön edistämiseksi asetettavat yleiset tavoitteet, kestävän metsätalouden *rahoitusta koskevassa lainsäädännössä* tarkoitetuille toimenpiteille ja niiden rahoittamiselle asetettavat tavoitteet sekä alueen metsätalouden kehittämiseksi asetettavat yleiset tavoitteet. Ohjelmaan ei oteta tietoja, jotka ovat yksilöivissä yksittäisen *metsäkiinteistön* osalta.

Voimassa oleva laki

Ohjelman sisällöstä, laadinnasta ja tarkistamisesta säädetään tarkemmin asetuksella. Metsätaloustalouksissa toimivaltainen ministeriö voi antaa ohjelman laadinnasta ja seurannasta yleisiä määräyksiä.

Ehdotus

Alueellisen metsäohjelman sisällöstä, laadinnasta, määräajoista ja tarkistamisesta sekä vaikutusten arvioinnista säädetään tarvittaessa tarkemmin valtioneuvoston asetuksella. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan tarvittaessa säätää alueellisen metsäohjelman seurannasta.

4 a §

Metsäsuunnitelma

Metsäsuunnitelmalla tarkoitetaan metsänomistajan yhden tai useamman metsäkiinteistön metsien puuvaroja ja tilaa sekä hoitoa ja käyttöä koskevaa ajantasaista suunnitelmaa, joka on laadittu usealle vuodelle. Metsäsuunnitelmassa esitetyt toimenpiteet eivät saa olla suunnitelman laatimisaikana voimassa olevien metsien hoitoa ja käyttöä koskevien säännösten vastaisia.

Edellä 1 momentissa säädetyt vaatimukset täyttävä metsäsuunnitelma on suunnitelma, jota tarkoitetaan yhteismetsälain (109/2003) 31 §:ssä, metsänhoitoyhdistyksistä annetun lain (534/1998) 10 §:n 1 momentin 1 kohdassa, ortodoksisen kirkon kirkkojärjestyksen (174/2007) 117 §:ssä ja kirkkojärjestyksen (1055/1993) 15 luvun 8 a §:ssä.

Metsäsuunnitelman ajantasaisuudesta, sisällöstä, laadinnasta ja tarkistamisesta säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

5 §

Puuston hakkuu

Hakkuu voidaan tehdä alueelle jäljelle jäävän puuston kasvattamista edistävällä tavalla (*kasvatushakkuu*) tai uuden puuston aikaansaamista edellyttävällä tavalla (*uudistushakkuu*).

5 §

Kasvatushakkuu

Kasvatushakkuu on tehtävä alueelle jäljelle jäävän puuston kasvattamista edistävällä tavalla. Hakkuu on tehtävä siten, että hakkuualueelle jää riittävästi kasvatuskelpoista puustoa.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

Kasvatushakkuu on tehtävä siten, että hakkuualueelle jää riittävästi kasvatuskelpoista puustoa. Uudistushakkuu saadaan tehdä, kun puusto on saavuttanut riittävän järeyden tai iän taikka jos erityiset syyt sitä muuten puoltavat. Uudistushakkuu saadaan toteuttaa luontaisena uudistamisena, jos alueella on puuston, maaperän ja pintakasvillisuuden perusteella ennalta arvioiden riittävät edellytykset luontaisen taimiaineksen muodostumiseen.

Hakkuu ja sen yhteydessä tehtävät toimenpiteet on toteutettava niin, että vältetään hakkuualueelle kasvamaan jätettävän puuston vahingoittamista. Samoin on vältettävä hakkuualueen ulkopuolella kasvavan puuston vahingoittamista hakkuun yhteydessä tehtävissä toimenpiteissä. Lisäksi tulee välttää aiheuttamista puuston kasvuolosuhteita heikentäviä maastovaurioita.

Metsätalousasioissa toimivaltainen ministeriö voi antaa tarkempia yleisiä määräyksiä kasvatushakkuussa jätettävän puuston vähimmäismäärästä ja laadusta sekä uudistushakkuun edellytyksistä.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin kasvatushakkuussa jätettävien puiden määrästä ja puuston laadusta maan eri osissa ja erilaisilla kasvupaikoilla ottaen huomioon kasvatuskelpoisten puulajien ominaisuudet.

5 a §

Uudistushakkuu

Uudistushakkuu on tehtävä uuden puuston aikaansaamista edellyttävällä tavalla. Uudistushakkuu saadaan tehdä, kun puusto on saavuttanut riittävän järeyden tai iän taikka jos erityiset syyt sitä muuten puoltavat. Uudistushakkuu voidaan toteuttaa luontaiseen uudistumiseen tähtävällä tavalla, jos alueella on puuston, maaperän ja pintakasvillisuuden perusteella ennalta arvioiden riittävät edellytykset luontaisen taimiaineksen muodostumiseen.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin uudistushakkuun edellytyksenä olevista puuston järeys- ja ikävaatimuksista sekä puuston laatua ja puiden määrää koskevista sekä muista vastaavista edellytyksistä

Voimassa oleva laki

Ehdotus

maan eri osissa ja erilaisilla kasvupaikoilla ottaen huomioon kasvatuskelpoisten puulajien ominaisuudet. Valtioneuvoston asetuksella säädetään puuston huonoon kasvuun tai erityiskäyttöön liittyvistä taikka muista vastaavista erityisistä syistä, jotka puoltavat uudistushakkuun tekemistä ennen kuin puusto on saavuttanut riittävän järeyden tai iän.

5 b §

Hakkuun toteutus

Hakkuu ja toimenpiteet sen yhteydessä on toteutettava niin, että vältetään hakkuualueelle kasvamaan jätettävän ja hakkuualueen ulkopuolella kasvavan puuston vahingoittamista. Lisäksi on vältettävä aiheuttamasta puuston kasvuolosuhteita heikentäviä maastovaurioita.

8 §

8 §

Uuden puuston aikaansaaminen

Uuden puuston aikaansaaminen

Uudistushakkuun jälkeen alueelle on saatava *kohtuullisessa ajassa* taloudellisesti kasvatuskelpoinen taimikko, jonka kehittymistä muu kasvillisuus ei välittömästi uhkaa.

Uudistushakkuun jälkeen alueelle on saatava taloudellisesti kasvatuskelpoinen taimikko. *Se on saavutettu, kun kasvatuskelpoisten puiden keskipituus on 1,3 metriä eikä niiden kehittymistä uhkaa välittömästi muu kasvillisuus.*

Taimikon perustamista koskevat toimenpiteet on saatettava loppuun *viiden vuoden kuluessa uudistushakkuun aloittamisesta tai kolmen vuoden kuluessa uudistushakkuun päättymisestä.*

Taimikon perustamista koskevat toimenpiteet on saatettava loppuun kolmen vuoden kuluessa uudistushakkuun päättymisestä. *Uudistushakkuu katsotaan päättyneeksi, kun hakkuu on edennyt niin pitkälle, että hakkuualueelle on syntynyt metsänuudistamista edellyttävä aukko tai hakkuualueella ei enää ole 5 §:n 1 momentissa tarkoitettua kasvatuskelpoista puustoa.*

Tässä pykälässä tarkoitetuista toimenpiteistä ja niiden toteuttamisen määräajasta, kohtuullisesta ajasta taimikon aikaansaamiseksi ja taimikon arviointiperusteista voidaan sää-

Valtioneuvoston asetuksella säädetään *tarkeemmin taloudellisesti kasvatuskelpoisen taimikon arviointiperusteista, 1 momentissa tarkoitettua velvoitteen raukeamisen arvioi-*

Voimassa oleva laki

Ehdotus

tää tarkemmin asetuksella ja määrätä sen nojalla metsätalousasioissa toimivaltaisen ministeriön päätöksellä. Ministeriö voi antaa tarkempia yleisiä määräyksiä Suomen luontaiseen lajistoon kuulumattomien puulajien käytöstä metsänviljelyyn sekä kasvullisesti lisätyn metsänviljelyaineiston käytöstä.

miseksi kohtuullisiksi katsottavista toimenpiteistä uuden puuston aikaansaamiseksi, 2 ja 3 momentissa tarkoitetuista perustamis- ja hoitotoimenpiteistä ja luontaisen uudistamisen toteuttamisen määräajoista sekä metsänuudistamisaineiston määrästä ja laadusta.

8 a §

Uuden puuston aikaansaamisessa käytettävät puulajit

Edellä 8 §:n 1 momentissa tarkoitettun taimikon saa perustaa männyn, kuusen, rauduskoivun, hieskoivun ja haavan sellaisilla siemenillä tai taimilla, jotka soveltuvat alkuperältään ja muilta ominaisuuksiltaan uudistettavan alueen olosuhteisiin. Taimikon voi perustaa myös muilla Suomen luontaiseen lajistoon kuuluvilla puulajeilla ja siperianlehtikuusella, jos siihen on erityisiä syitä ja jos puulajin siemenet tai taimet soveltuvat alkuperältään ja muilta ominaisuuksiltaan alueen olosuhteisiin.

Jos taimikko perustetaan Suomen luontaiseen lajistoon kuulumattomilla puulajeilla, sen, jonka on huolehdittava uuden puuston aikaansaamisesta, on esitettävä 14 §:ssä tarkoitettussa metsänkäyttöilmoituksessa riittävä selvitys niiden kasvatuskelpoisuudesta ja alkuperän soveltuvuudesta uudistettavan alueen olosuhteisiin.

Valtioneuvoston asetuksella annetaan tarkemmat säännökset Suomen luontaiseen lajistoon kuuluvista muista kuin 1 momentissa nimetyistä puulajeista, eri puulajien soveltuvuudesta maan eri osiin ja eri kasvupaikoille, Suomen luontaiseen lajistoon kuuluvien muiden kuin 1 momentissa nimettyjen puulajien ja siperianlehtikuusen soveltuvuudesta taimikon perustamiseen ja näiden puulajien erityisen käytön edellytyksistä. Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarvittaessa tarkemmin Suomen luontaiseen lajistoon kuulumattomien puulajien käytöstä metsänviljelyyn.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

10 §

Monimuotoisuuden säilyttäminen ja erityisen tärkeät elinympäristöt

Edellä 2 momentissa tarkoitetuista elinympäristöistä säädetään tarvittaessa tarkemmin asetuksella. Metsätalousasioissa toimivaltainen ministeriö voi antaa tarkempia yleisiä määräyksiä mainittujen elinympäristöjen käsittelyn perusteista sekä 3 momentissa tarkoitettun veloitteen alueellisesta soveltamisesta ottaen huomioon kyseisten elinympäristöjen turvaamisen tarve maan eri osissa.

11 §

Poikkeuslupa

Lupaa ei kuitenkaan saa myöntää, jos kysymyksessä olevaa toimenpidettä varten on myönnetty tai myönnetään kestävän metsätalouden rahoituksesta annetun lain 19 §:n mukaisesti tai muuten riittävä tuki valtion varoista.

12 §

Metsätalous suojametsissä

Edellä 2 momentissa tarkoitetuista kotitarvepuun ottoa koskevista rajoituksista on maanomistajalle taikka hallinto-oikeuden tai muun sellaisen erityisen oikeuden haltijalle suoritettava puuston hakkuuarvon mukainen korvaus. Korvausta ei myönnetä Metsähallitukselle tai muulle valtion maaomaisuuden haltijalle. Korvauksen myöntää hakemuksesta metsäkeskus. Metsäkeskus laatii suojametsä-alueella vaadittavan hakkuu- ja uudistamissuunnitelman veloituksetta kestävän metsätalouden rahoituksesta annetun lain 2 §:ssä tar-

10 §

Monimuotoisuuden säilyttäminen ja erityisen tärkeät elinympäristöt

Edellä 2 momentissa tarkoitetuista elinympäristöistä säädetään tarvittaessa tarkemmin valtioneuvoston asetuksella. Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin myös mainittujen elinympäristöjen käsittelyn perusteista sekä 3 momentissa tarkoitettun veloitteen alueellisesta soveltamisesta ottaen huomioon kyseisten elinympäristöjen turvaamisen tarve maan eri osissa.

11 §

Poikkeuslupa

Lupaa ei kuitenkaan saa myöntää, jos kysymyksessä olevaa toimenpidettä varten on myönnetty tai myönnetään kestävän metsätalouden rahoitusta koskevassa lainsäädännössä tarkoitettua ympäristötukea tai muuten riittävä tuki valtion varoista.

12 §

Metsätalous suojametsissä

Edellä 2 momentissa tarkoitetuista kotitarvepuun ottoa koskevista rajoituksista on maksettava maanomistajalle taikka hallinto-oikeuden tai muun sellaisen erityisen oikeuden haltijalle puuston hakkuuarvon mukainen korvaus. Korvausta ei makseta Metsähallitukselle eikä muulle valtion maaomaisuuden haltijalle. Korvauksen myöntää hakemuksesta metsäkeskus. Metsäkeskus laatii kestävän metsätalouden rahoitusta koskevassa lainsäädännössä tarkoitettulle yksityiselle maanomistajalle tämän pyynnöstä veloituksetta

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

koitetulle yksityiselle maanomistajalle tämän pyynnöstä.

suoja metsäalueella vaadittavan hakkuu- ja uudistamissuunnitelman.

13 §

13 §

*Suoja-alueet**Suoja-alueet*

Jos metsän säilyminen asutuksen tai viljelyn suojaamiseksi tuulille erittäin alttiilla meren tai sisävesien saarilla ja rannoilla taikka ylänneillä ja jyrkänneillä taikka maanvyörymien ehkäisemiseksi vaatii suurempia rajoituksia metsän käytössä kuin mitä tämän lain 5, 6 ja 8 §:ssä säädetään, metsätalousasioissa toimivaltainen ministeriö voi päättää pienialaisten, metsän säilymisen ja sen suoja-vaikutuksen kannalta arimpien alueiden muodostamisesta suoja-alueiksi sekä antaa yleisiä määräyksiä suoja-alueilla sallittavasta metsän käytöstä. Ennen päätöksen antamista on kuultava 12 §:n 1 momentissa mainittuja tahoja.

Jos metsän säilyminen asutuksen tai viljelyn suojaamiseksi tuulille erittäin alttiilla meren tai sisävesien saarilla ja rannoilla taikka ylänneillä ja jyrkänneillä taikka maanvyörymien ehkäisemiseksi vaatii suurempia rajoituksia metsän käytössä kuin mitä tämän lain 5, 5 a, 5 b, 6, 8 ja 8 a §:ssä säädetään, maa- ja metsätalousministeriö voi päättää pienialaisten, metsän säilymisen ja sen suoja-vaikutuksen kannalta arimpien alueiden muodostamisesta suoja-alueiksi sekä antaa määräyksiä suoja-alueilla sallittavasta, metsän säilymiseksi tarpeellisesta metsän käytöstä. Ennen päätöksen antamista on kuultava 12 §:n 1 momentissa mainittuja tahoja.

14 §

14 §

*Metsänkätöilmoitus**Metsänkätöilmoitus*

Aiotusta hakkuusta ja uudistushakkuun osalta uudistamistavasta sekä, siten kuin asetuksella säädetään, 10 §:n mukaisten elinympäristöjen muusta käsittelystä maanomistajan taikka hallintaoikeuden tai muun sellaisen erityisen oikeuden haltijan on tehtävä metsäkeskukselle ilmoitus (*metsänkätöilmoitus*). Ilmoitus on tehtävä vähintään 14 päivää ja enintään kaksi vuotta ennen hakkuun tai muun toimenpiteen aloittamista, jollei metsäkeskus hakemuksesta myönnä poikkeusta määräajasta.

Maanomistajan taikka hallintaoikeuden tai muun sellaisen erityisen oikeuden haltijan on tehtävä aiotusta hakkuusta ja uudistushakkuun osalta uudistamistavasta sekä 10 §:n mukaisten elinympäristöjen muusta käsittelystä metsäkeskukselle ilmoitus (metsänkätöilmoitus). Ilmoitus on tehtävä vähintään 14 päivää ja enintään kaksi vuotta ennen hakkuun tai muun toimenpiteen aloittamista. Ilmoitus on tehtävä kirjallisesti. Ilmoitus katsotaan toimitetuksi metsäkeskukselle, kun se on saapunut metsäkeskuksen toimipaikkaan taikka kun ilmoitus tai vastaavat tiedot on toimitettu metsäkeskuksen toimihenkilölle.

Metsänkätöilmoitusta ei kuitenkaan tarvitse tehdä seuraavista hakkuista, elleivät ne 2 kohdassa tarkoitettua hakkuuta lukuun ottamatta kohdistu 10 §:n 3 momentissa tarkoitettuun elinympäristöön:

Metsänkätöilmoitusta ei kuitenkaan tarvitse tehdä seuraavista hakkuista, elleivät ne 2 kohdassa tarkoitettua hakkuuta lukuun ottamatta kohdistu 10 §:n 3 momentissa tarkoitettuun elinympäristöön:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

- 1) kotitarvehakkuusta;
- 2) suojametsäalueella 12 §:n 2 momentissa tarkoitetun, hyväksytyin hakkuu- ja uudistamissuunnitelman mukaisesta hakkuusta;
- 3) pienikokoisen puuston hakkuusta, *siten kuin metsätalousasioissa toimivaltainen ministeriö tarkemmin päättää*; eikä
- 4) tie-, oja-, vesijohto-, viemäri-, sähkö- tai muun vastaavan linjan hakkuusta.

Metsänkäyttöilmoituksesta säädetään tarkemmin asetuksella.

14 a §

Taimikon perustamisilmoitus

Taimikon perustamisilmoituksesta säädetään tarvittaessa tarkemmin asetuksella.

15 §

Neuvotteluelvoite ja uuden puuston aikaansaamisen vakuus

Vakuusmenettelystä säädetään tarvittaessa tarkemmin asetuksella.

- 1) kotitarvehakkuusta;
- 2) suojametsäalueella 12 §:n 2 momentissa tarkoitetun, hyväksytyin hakkuu- ja uudistamissuunnitelman mukaisesta hakkuusta;
- 3) pienikokoisen puuston hakkuusta;
- 4) tie-, oja-, vesijohto-, viemäri-, sähkö- tai muun vastaavan linjan hakkuusta.

Metsäkeskus voi hakemuksesta myöntää poikkeuksen 1 momentissa tarkoitetusta määräajasta.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin pienikokoisen puuston hakkuusta. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetään 10 §:n mukaisten elinympäristöjen käsittelyn ilmoittamisesta metsänkäyttöilmoituksessa ja muista kyseisessä ilmoituksessa ilmoitettavista tiedoista.

14 a §

Taimikon perustamisilmoitus

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella annetaan tarkempia säännöksiä taimikon perustamisilmoituksen sisällöstä.

15 §

Neuvotteluelvoite ja uuden puuston aikaansaamisen vakuus

Vakuusmenettelystä säädetään tarvittaessa tarkemmin *valtioneuvoston* asetuksella.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

18 §

Metsärikos ja metsärikkomus

Joka tahallaan tai huolimattomuudesta

1) laiminlyö antaa 14 §:ssä säädetyn metsänkäyttöilmoituksen tai tekee ilmoituksen säädetyn 14 vuorokauden määräajan jälkeen,

2) rikkoo 5 §:n puuston hakkuuta koskevaa säännöstä tai sen nojalla annettua säännöstä *tai määräystä*,

3) rikkoo 8 §:n uuden puuston aikaansaamista koskevaa säännöstä tai sen nojalla annettua säännöstä *tai määräystä*,

4) suorittaa metsän monimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeään elinympäristöön kohdistuvan hoito- tai käyttötoimenpiteen 10 §:n tai sen nojalla annetun säännöksen *tai määräyksen* vastaisesti taikka ilman lupaa tai lupaehdon vastaisesti,

5) rikkoo 12 §:n 1 tai 2 momentin metsätaloutta suojametsissä koskevaa säännöstä tai niiden nojalla annettua määräystä tai

6) rikkoo 13 §:n suoja-alueita koskevaa säännöstä tai sen nojalla annettua määräystä,

on tuomittava, jollei teosta muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, *metsärikkomuksesta* sakkoon.

20 §

Korjaavat toimenpiteet

Joka käsittelee metsää 5 §:n 1—3 momentin, 10 §:n 3 momentin tai 12 §:n 1 tai 2 momentin säännösten tai niiden nojalla annettujen säännösten tai määräysten taikka 13 §:n nojalla annettujen määräysten vastaisesti

18 §

Metsärikos ja metsärikkomus

Joka tahallaan tai huolimattomuudesta

1) laiminlyö antaa 14 §:ssä säädetyn metsänkäyttöilmoituksen tai tekee ilmoituksen säädetyn 14 vuorokauden määräajan jälkeen;

2) rikkoo 5, 5 a tai 5 b §:n puuston hakkuuta koskevaa säännöstä tai sen nojalla annettua säännöstä;

3) rikkoo 8 §:n uuden puuston aikaansaamista koskevaa säännöstä tai sen nojalla annettua säännöstä;

4) tekee metsän monimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeään elinympäristöön kohdistuvan hoito- tai käyttötoimenpiteen 10 §:n tai sen nojalla annetun säännöksen vastaisesti taikka ilman lupaa tai lupaehdon vastaisesti;

5) rikkoo 12 §:n 1 tai 2 momentin metsätaloutta suojametsissä koskevaa säännöstä tai niiden nojalla annettua määräystä; tai

6) rikkoo 13 §:n suoja-alueita koskevaa säännöstä tai sen nojalla annettua määräystä,

on tuomittava, jollei teosta muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, *metsärikkomuksesta* sakkoon.

20 §

Korjaavat toimenpiteet

Joka käsittelee metsää 5, 5 a tai 5 b §:n, 10 §:n 3 momentin tai 12 §:n 1 tai 2 momentin säännösten tai niiden nojalla annettujen säännösten tai määräysten taikka 13 §:n nojalla annettujen määräysten vastaisesti taikka

Voimassa oleva laki

taikka laiminlyö uuden puuston aikaansaamista koskevan velvoitteen, on velvollinen poistamaan lainvastaisen toimenpiteen vaikutukset tai palauttamaan vallinneen olotilan siinä määrin kuin se on kohtuullisin kustannuksien mahdollista taikka täyttämään uudistamisvelvollisuutensa 8 §:n mukaisesti.

Ehdotus

laiminlyö uuden puuston aikaansaamista koskevan velvoitteen, on velvollinen poistamaan lainvastaisen toimenpiteen vaikutukset tai palauttamaan vallinneen olotilan siinä määrin kuin se on kohtuullisin kustannuksien mahdollista taikka täyttämään uudistamisvelvollisuutensa 8 §:n mukaisesti.

*21 a §****Poliisiviranomaisen virka-apu***

Poliisiviranomainen on velvollinen tarvittaessa antamaan virka-apua tämän lain täytäntöönpanoa ja sen noudattamisen valvontaa koskevissa asioissa.

*22 §****Ilmoitus syytteen nostamiseksi***

Metsäkeskuksen on 18 §:ssä tarkoitetun teon tai laiminlyönnin todettuaan ilmoitettava asiasta syyttäjälle syytteen nostamista varten. Ilmoitus saadaan kuitenkin jättää tekemättä, jos tekoa tai laiminlyöntiä olosuhteet huomioon ottaen on pidettävä vähäisenä eikä yleisen edun ole katsottava vaativan syytteen nostamista.

*22 §****Ilmoitus poliisille***

Jos metsäkeskuksella on todennäköisiä perusteita epäillä 18 §:ssä tarkoitetun teon tai laiminlyönnin tapahtuneen, sen on ilmoitettava asiasta poliisille esitutkintaa varten. Ilmoitus saadaan kuitenkin jättää tekemättä, jos teko tai laiminlyönti on olosuhteet huomioon ottaen vähäinen eikä yleinen etu vaadi asian tarkempaa selvittämistä.

*25 §****Metsäkeskuksen tehtävät***

Metsäkeskuksen tehtävänä on edistää tämän lain tarkoituksen toteutumista sekä valvoa tämän lain noudattamista noudattaen lisäksi, mitä näiden tehtävien hoidosta metsäkeskuksesta ja metsätalouden kehittämiskeskuksesta annetussa laissa tai muualla säädetään tai määrätään.

*25 §****Metsäkeskuksen tehtävät***

Metsäkeskukset valvovat tämän lain noudattamista.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

Maa- ja metsätalousministeriöllä on oikeus antaa tarkempia määräyksiä metsäkeskuksille tämän lain noudattamisen valvonnasta.

Kaavoitettavien ja kaavoitettujen alueiden osalta metsäkeskuksen tulee olla riittävässä yhteistyössä kuntien kanssa tämän lain ja maankäyttö- ja rakennuslain tavoitteiden yhteen sovittamiseksi.

Kaavoitettavien ja kaavoitettujen alueiden osalta metsäkeskuksen tulee olla riittävässä yhteistyössä kuntien kanssa tämän lain ja maankäyttö- ja rakennuslain tavoitteiden yhteen sovittamiseksi.

26 §

(kumotaan)

Tarkemmat säännökset

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella.

*Tämä laki tulee voimaan päivänä kuu-
ta 20 .*

Ennen tämän lain voimaantuloa aloitettuun hakkuuseen ja siitä aiheutuviin velvoitteisiin sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä. Taloudellisesti kasvatuskelpoisen taimikon arviointiin sovelletaan kuitenkin, mitä 8 §:n 1 momentissa säädetään kasvatuskelpoisten puiden keskipituudesta.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

2.

Laki**rikoslain 48 a luvun 3 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 19 päivänä joulukuuta 1889 annetun rikoslain (39/1889) 48 a luvun 3 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 515/2002, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

48 a luku

48 a luku

Luonnonvararikoksista**Luonnonvararikoksista**

3 §

3 §

Metsärikos

Metsärikos

Joka tahallaan tai törkeästä huolimattomuudesta

Joka tahallaan tai törkeästä huolimattomuudesta

1) hakkaa metsää metsälain (1093/1996) 5 §:n 2 momentin tai 5 §:n 4 momentin nojalla annetun kasvatus- tai uudistushakkuuta koskevan säännöksen tai määräyksen vastaisesti tai

1) hakkaa metsää metsälain (1093/1996) 5 §:n 1 momentin tai 5 a §:n 1 momentin taikka 5 §:n 2 momentin tai 5 a §:n 2 momentin nojalla annetun kasvatus- tai uudistushakkuuta koskevan säännöksen vastaisesti taikka

2) rikkoo suojametsäaluetta tai suoja-aluetta koskevaa metsälain tai sen nojalla annettua säännöstä tai määräystä,

2) rikkoo suojametsäaluetta tai suoja-aluetta koskevaa metsälain tai sen nojalla annettua säännöstä tai määräystä,

on tuomittava *metsärikoksesta* sakkoon tai vankeuteen enintään kahdeksi vuodeksi.

on tuomittava *metsärikoksesta* sakkoon tai vankeuteen enintään kahdeksi vuodeksi.

*Tämä laki tulee voimaan päivänä kuu-
ta 20 .*
